

Amsterdams minne-beekje. Deel 1

bron

Amsterdams minne-beekje. Deel 1. Ioost Hartgersz., Amsterdam 1637 (tweede druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ams015amst01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Amstel Dams Minne Beekje

Aen de Nederlandsche Ieught.

GVnstige Sangers ende Sangerinnetjes, de baet-sucht heeft seker Brodder so verre vervoert, dat hy om mijn eerlijcke winste ondersteek te doen, een misgheboorte heeft te voorschijn ghebracht, moy van wanschapenthey, zijnde wel twee derdepart minder als het oprechte Minne-Beeckje: derhalven, alsoo de eerste druck van het rechte Minne-Beeckje uytverkocht was, heb ick het weder herdrukt, en met eenighe nieuwe Liedtjens verrijckt, en van vele ingheslovene misslaghen verbeteret. Elck sie voor hem dat het wanschepsel hem niet voor het rechte inde hant gesteecken wort. Vaert wel.

Den geheelen uwen

Ioost Hartgertsz.

Aende Amstelsche Ionckvrowen.

*Even als de roode roosen
Op hun groene distel bloosen:
 Even als de groene blaen
 Aen haer dichte telgen staen,
Even als de Lauwer spruytjes
Even als de soete kruydtjes
 Even als een boompje groeyt
 Dat vol schone bloeisems bloeit
Even als de lieve bloemen!
Diemen Violette noemen,
 Soet van reuck en schoon van kleur
 Liefelijck van blaen, en geur;
Even als de beekjes vliete
Christalyne stroompjes schiete
 Ruyschend' langs den oever, groen
 Welig bloemen kruytjes voen.
Even als de sonne strale
Komt op gras en lover dale.
 Even als de sonne doet*

*Die met vrucht de aerde voet:
 Even als de soete reghen
 (Van den Hemel afgesege)*
*Door de sonne wert verteert
 Inde aerd gedistileert,
 Doet de aard met vruchten groeeye
 Roselaer en roosjes bloeeye,
 Doet dat al het geurigh kruyt
 Welig uyt haer voedster spruyt
 Even sijn u jonge sinne
 (Longe Vrysters) en het minne,
 Even van ghelijcke kracht
 Sijt ghy Maegdelijck geslacht:
 Wat sijn uwe kaecxkens blose
 Anders als twee roode Rose?
 Die op silver witte blaen
 Van u schoone wangen staen;
 Longe Vrysters, soete dieren
 Vergeleken by Laurieren,
 Mitsgeen haet soo vinnig wort
 Dats' u eerste liefde dort,
 Spruytjes inde fleur uws leven,
 Die een soete geur kundt geven
 Door u leughd en schoonheydt kracht
 Van natuer in u gebracht.
 Wat sijn doch u schoone lede?
 Wat sijn doch u kuysche zede?
 Wat is doch u fiere jeught?
 't Is een bloem, een boom vol vreucht,
 Die int weeligs van sijn groeeye;
 Die int rijpste van sijn bloeeye
 Bloss en bloeysem van sich geeft:
 Die meer kracht als schoonheydt heeft.*

Wat sijn u lof-waerde deughde?
 Schoone Maeghde, jonge jeuchde,
 Vyoletten soet van geur,
 Groot van krachten schoon van kleur?
 Dit is eygen aen Vyoelen,
 Dat haer krachten doen verkoelen
 (Door den Medicyn bereyt,
 Als de hette 't bloet verspreyt
 Deuchde heeft gelijk vermoghe,
 Als de lusten opgetooghe
 (Door een heete minne brant,
 Krencken rede en verstant.
 Deugd wert by dees bloem geleke
 Mits sy hete lust doet breke,
 Lusten, segh ick, die de wet
 Vande eerbaerheyt belet,
 Wat syn doch u liefdens treeckjes
 Wel te recht noem ickse beeckjes,
 Die haer vlietjes stromen doen
 Daer sy liefdens neyging voen,
 En besproeyen siel en sinne,
 Met begheerte die te minne,
 Soo dat menich liefd-loos hert
 Vruchtbaer inde liefde wert.
 Wat zyn doch u soete rede?
 Woorden vol van vriend'lijkheden
 Wat u vrientschap altemael?
 't Is een rechte Sonne strael,
 Die de bloem van liefd doet groeyen
 Die de liefd in liefd doet bloeyen,
 Door wiens kracht het liefdens kruyt,
 Wt de gront van 't herte spruyt
 Wat is gunst tot liefd genegen,
 Van een jonge Maegt vercregen,

Wat is weerlied 't is een vloet,
 Dien ick regen noemen moet,
 Drupjes, die de vrees doen tere,
 Liefd door liefde distilere,
 Hert en siel hiermeed' besprengt
 Lieve vreucht de liefde brenght,
 Liefde lievers: minne plegers,
 Maeghden dienaers, min bewegers,
 Trouwe voeders, maegde vreugt
 Herte steelers vande jeucht,
 Rose pluckers, bloeme streelers,
 Minne stokers, sinne steelers,
 Koom? leer uyt dit Beeckje soet
 Hoe ghy Vrysters streelen moet,
 Hoe ghy jonghe kuysche sinne,
 Moet bedienen in het minne
 Hoe ghy met bequame maet
 In u dienst van liefde gaet,
 Wt dit beeckje vlieten strome,
 Waer uyt leeringh wort genome,
 Hoe een Maeght moet syn gedient,
 Van een Vry-heer die haer mient,
 Wat hem niet en moet verdrieten,
 Om haer weer liefd te genieten,
 Wat van hem al dient gedaen
 Om in hare gunst te staen,
 Wat ghy oock al moet beginne
 Om te neygen hare sinne,
 Tot u liefdens vruchtbaerheyt
 Dient u dienst dus aengeleyt,
 Soete woorden, kuysche handen,
 Deuchde love, laecken schanden,
 Trouheyt toonen ontrou vlien,
 Liefdens dienst in deughde bien
 Met wat middel, met wat saecke,
 Vrysters herten syn te raecken,

*Vrysters neyging, Vrysters sin
 Trecken Vryers liefden in.
 Schoone woorden, soete rede
 Trouwe liefds gediensghede:
 Kusjes met een kuysche mondt
 Spruytend' uyt een goede grond
 Ziele van zijn zieltje noeme
 Van haer schoone gaven roeme:
 Prysen hare deughden hoogh,
 Loncken met een eerbaer oogh,
 In haer lieffelijck bywesen
 Soet gedicht of Rijmpjes lesen:
 Rijmpjes (seg ick) waer mee gy
 Voeden kund u vryery:
 Sulcke Rijmpjes die de vliete
 Van dit Beeckje uyt doen schiete
 Minne-liedjes, liefdens kracht,
 (Wt dit beeckje voortgebracht)
 Kunnen met vermaeck u Leeren
 Vrysters dienen, Vrysters eeren
 Vrysters inde liefde voen,
 Vrysters weder lieven doen.
 Vrysters herte, Vrysters sinne
 Vrysters tot u liefde winne,
 Vrysters winnen tot de trou,
 Vrysters maken tot u vrou,
 Vrou die al liefds sure vlaghe
 Sal versoeten aen 't behage,
 Vrou die lieve lusten peyt:
 Vrou die dan heeft afgeleyt
 't Vryster recht, het Maeghde-wapen,
 Teghenstant aen minne-knepen,
 't Eerbaer schamen, 't eerbaer root,
 Vechters voor haer kuysche schoot,*

Moeten voor u lusten swichte,
 Voeden uwe minne-schichte:
 Moeten door verplichte Wet,
 Treves maken op het bedt:
 In haer tegenstrydingh rusten,
 Overgeven aen u lusten
 't Soet waerom ghy hebt geleen
 't Soet waerom gy hebt gestreen,
 't Soet waerom u liefd deed vryen
 't Soet waeromme gy most strye,
 't Soetste dat een Vryster heeft
 Synde Vrou, u overgeeft;
 Ken ic van meer soetheyt roemen?
 Kan ick yet wat soeter noemen?
 Als die soetheyt daer de trouw
 Vryster; u maeckt tot een vrou
 Daer het suyver Maeghde leve
 Maeghdom moet ten beste geve,
 Vryheers: isser meer vermaeck?
 Vryheers! isser soeter saeck:
 Vryheers: isser soeter leven?
 Vryheers, ken me soeter geven
 Soeter niet voor die bemint,
 Dan daer liefde Maegdom wint.

I. H. Krul.

Op het Amsteldamsche Minne-Beeckje

Hier vloeyt een soete Beeck,
Van liefde en van min;
En Venus dart'le streeck.
Haer eynd, en haer begin:
Hoe Coridon hier vleyt,
Sijn schoone Galathe,
En nimmer van haer scheyt,
Of draeght haer kusjes mee,
Hoe Tyter stroockt en koost,
Sijn soete Rosemont,
Die steeds van liefde bloost,
Om Tyter die haer wond.
Weer hoe dees vecht een krans
Om zyne Liefjes hoofd,
Die hy dan brengt ten dans
En haer zijn trouw beloof, t,
By beeckje stroom en bron,
Daer elck speelt heel dartel,
Daer t visje door de son,
Hoogh swemt met ghespartel.
Soo speelt het kleyne wicht,
Nae sijne wel gheval,
En treckt een heete schicht
En spaert hier gheen van al.

I. G. van Vlooswijck

Rede doet leve.

Amsterdams Minne-Beeckje.

[Onlanghs mijn Amarillis liep]

Stemme: Geswinde bode van de Min, &c.

ONlanghs mijn Amarillis liep
's Morgens door den dou,
Wat ick haer badt, of wat ick riep,
Amarillis wou
Hooren niet nae mijn klacht,
Mijn verdriet, had geen macht,
By haer
Sy vlucht terstont van daer,
In de vlucht haer vlecht
Aen een boompjen hecht,
Met soo staet sy stil
En ick krijggh mijn Amaril.
2 Sy (met haer hayr verwert int groen)
Kreegh van schaemt een blos;

En riep wilt ghy my dienste doen,
Maeckt my nu eens los,
Amaril het geschiet
't Geen u wil, my gebiedt
Te doen
Hier vast gehecht in't groen,
Doch eer ick begin,
Schoone Harderin
Gund my liefds vermaeck,
Dat ick eens u lipjens raeck.

4 Want eer ick sal u niet ontslaen,
Boet nu met een kus
Het geen ghy *Tyter* hebt misdaen,
Tyter wel hoe dus?
Seyde sy, 'k sal het doen,
Laet mijn vry, neem een soen
Wel aen
't Is *Amaril* ghedaen?
Hemel wat een lust
Is het als men kust

Sulck een soete meyt,
Op wiens lipjes Nectar leyt.

I. Krul.

Aen Juffrou N. N.

HA preutsche Nymph, waent ghy dat myne lippen
So dartel zijn op Maechden-snoepery?
Dat wulpsch en geyl ick drucken sou de tippen
Van uwe mont, neen dat sy ver van my.
Een eerlijck wesen, en een heusch gevry,
Wort niet mispresen, noch gelaeckt van my:
Maer my hooghwaerdigh zy.
Hoe soud ick dan ontaerd van 't eerelijck minne
Mijn tongh gebruycken tot dartle gesoen?
Daer ick noyt liet huysvesten in mijn sinne
Een tochje dat oneerbaerheit soud voen,
Maer heb verkoren een eerlijck bysijn,
En ghy in tooren hebt geweygert mijn
V gonst: 't welck my doet pijn.

Doch soo ghy eens te deegh gaet overweghen
 In u gedacht mijn kleyn begangen schult
 Dat ick u kuste (lief) daer ghy waert tegen,
 'k Weet ghy my meer als voor heen achten sult.
 Schoon Margarite vooghdes van mijn sin,
 Mach ick genieten uwe wedermin,
 Ick acht u mijn Goddin.

N. Pels. Verandert in tijts.

[Dat Phillis reyst en spoeyt]

Stemme: Nu dat de nare nacht, &c.

DAt Phillis reyst en spoeyt,
 Mijn lust en vreught gesnoeyt,
 Want sy laet my geboeyt
 En vast ghekluytstert
 Hier op den oever staen,
 Hoe kan t my droever gaen?
 Dan van haer licht voortaan
 Te zijn verduystert.

't Is moordery alleen te blyve
En sien zijn vreucht voor wint afdryven.

2 Phillis siet toch eens uyt,
Hoe ick naer oogh de schuyt
Waer in mijn waerste Bruydt
Wort wegh gedraghe,
Phillis en hoort ghy niet
Ghy die mijn ziel ghebiedt,
Of wilt ghy met verdriet
Mijn eeuwigh plaghe
Ick sal nochtans de gene wesen
Dien ick u heb gheseyt voor desen.

3 Geen Tygers wreetheyt noch:
Het alderwreest bedroch,
Of wat met Beere soch
Is opghetoghe
Of al de Paerde kracht
Of d' Olyphante macht,
En sal mijn droeve klacht
Belette moghen,
Ick wil en sal u eeuwigh minne,

En noyt veranderen mijn sinne
 4 Vaert vry dan noch soo wijt
 Reyst, runt en vlucht altijd,
Phyllis waer dat ghy zijt
 Sijn mijn gedachte,
 Ick sal met trane vloet
 Veel beter als de gloet,
 Die ghy mijn storten doet
 Een uytkomst wachte.
 Veel hoop en vrees en duysent sorghe
 Die mijn als met een strick verworge?

5 Indien ick op de hoop
 Niet dickwils heene kroop
 De droeve vrees die sloop
 Met my ten grave,
 En dat ick sterve sou
 In d'alderdiepste rou,
 Soo blijf ick wreede Vrou // Altijt u slave.
 Mijn geest sal naer mijn doot noch pooge
 Ten dienste staen voor uwe ooge.

Bruylofts-vreucht.

Stem: Ceste Cruelle, Of: Ha Preutsche Nymph.

NV 't Noorder heck weer klemmend is geslote,
 En dat *Zephier* haer soete asem blaest,
 Nu wert dit Paer met alle vreughd begote,
 Waer in dat elck zijn Sieltje smakigh aest,
 Vrolijkje lusjes
 Soete soetigheyt
 En duysent kusjes
 Sijn haer nu bereyd
 't Geen nimmer van haer scheyd.

2 Gewenschste tijt die blytschap an komt draghe
 Voor t lieve Paer ghebonde door de Echt
 Dat noyt geen leet hoe soet mach van haer jaghe,
 't Geen door de Trouw is aen haer vast ghehecht,
 Lieflijkje daeghjes,
 Nachjes vol van vreuchd,

Minn'lijcke vlaeghjes
 't Geen het hert verheughd,
 Ghy saem geniete meught.

3 Genoode saem wilt dees vereende mensche
 Haer soetigheyt vergroote met malkaer,
 Wilt met een dronck haer alle voorspoet wensche,
 En dat haer vreught mach duren menigh jaer,
 Ja nimmer ende,
 Dat geen swaer verdriet
 Ramp noch ellende
 Yemant by haer siet,
 Maer d'onheyl van haer vlied.

4 Speelnootjes wel waer toe dus langh te beye?
 Hoe Meysje maets 't is meer als middernacht,
 Ey gaet doch heen, en wilt de Bruydt geleye
 Na t sachte Bedt, 't is veel te langh gewacht,
 Nu bolle tasjes
 Geeft haer elck een soen,
 Wilt u doch rasjes
 En wat vaerdigh spoen,
 Sy heeft haer tijt van doen.

5 Wel Bruydgom vrunt het uurtje is verstreken,
 Nu mooght ghy gaen by u geminde Bruydt
 En daer te saem van alle soetheyt spreken,
 Doch eer ghy scheyt soo druckt dees roemer uyt,
 Denckt wat voor nachjes
 Krijght ghy steeds weer an,
 Doch handeld sachjes.
 Wel gaet blylijck dan
 En hout u als een Man.

I. Soet. Niet soeter.

[Herderinne, die door u ooghkens stralen]

Stemme: Ach Lerinde, hoe langh ist wel geleden.

Herderinne, die door u ooghkens stralen
Sleept in het net
Myne sinnen laet doch uwe sinnen dalen
Op mijn ghebedt.
Lief waerom zijt ghy op my soo straf?
Wilt ghy door klagen

En droeve dagen
 Mijn stadigh jagen
 Door uwe wreedigheyt, wreetheyt, wreetheyt,
 Door u wreedigheyt int graf?
 2 Ach beminde, 'k hebt u wel dick gesworen
 Getrouwe min,
 Ach *Lerinde* wil mijn geklagh verhooren
 Stelt uyt u sin
 Al d'ontrouw die ghy op my wel eer
 Dorster vermoeden //
 Wilt die vergoeden,
 En my behoeden
 Voor alle ongeluck, voor druck, voor druck,
 Ach voor druck: en mint my weer.
 3 Ach! mijn schoone soo ick yet heb bedreven
 Dat u verdriet,
 'k Salt betoone door al mijn gantsche leven
 Dat 't is geschiet
 Niet uyt haet, veel min uyt nydigheyt,
 Maer uyt de Minne
 Die my van sinnen

En 't hert van binnen
 Heel ganschelijck berooft, berooft, berooft
 Ach berooft van vryecheyt.
 4 Cupidootje die door u scherpe schichten
 My hebt gewont,
 Minne Goodjen doet mijns liefs wreetheyt swichten,
 Maeckt my gesont,
 Op dat ick geheel mach zijn bevrijt
 Van al mijn weenen,
 En stadigh steenen
 Soo gae ick heenen
 En offer mijn Godin, Godin, Godin,
 Ach mijn hertje seer verblijt.

Door liefde beklijft.

[Schoone Harderinne]

Stemme: *Lanturlu.*

Schoone Harderinne
 Waer toe dit gevluht?
 Van die u toont minne
 En vaeck om u sucht,
 Dat mijn 't hert van binne
 Smelt door minne brant, ach! nu

Lief 'k min u, Lief 'k min u,
Ach! waerom zift ghy so schu?

2 Kan u niet bewege
Al mijn swaer gesteen,
Noch mijn tranens rege
't Geen vloeyt door 't geweën,
Soo blijf ick verlegen.
Troost mijn ach, mijn Herderin,
Want ick min, want ick min
V mijn lief met hert en sin.

3 Heught u niet mijn hertje
Hoe ick menighmael
Melden u mijn smertje,
Door een soete tael:
Maer nu als een herte
Vliet ghy snel, en vlucht van mijn,
Lief kan 't zijn, Lief kan 't zijn,
Dat ghy my aen doet dees pijn,

6 Denckt eens *Filidaetje*
Hoe dat ick besweeck,
Doe ick 't eerste praetje
Praete by de Beeck,
En wat soeter raetje,
Dat ick Liefste kreegh van u,
Maer ach, maer ach, nu,
Soo sijt ghy mijn Engel schu.

5 Ach hoe mach het komen,
Seght *Cypresse* vrouw,
Dat my wert benome
Philidaetjes trouw?
Melt, ach, stomme boomen,
Melt het geen dat mijn doet zijn
In dees pijn, in dees pijn,
Op dat ick uytkomste vijn.

6 Lieve Velt-Goddinne,
Al thoont ghy u wreet,
En niet acht mijn minne
't Geen my is seer leet,
Nochtans sal ick winne
Hoop ick t hertje lief van jou,
'k Blijf getrou, 'k blijf getrouw,
Altijt mijn waerde Vrouw.

C. A. Seep. Liefde verblijt.

Vande vijf Sinnen.

Stemme: Verdwaelde Coninginne.

MYn lief u soete lonckjes,
 V vriendelijck ghesicht,
 Heeft door u soete vonckjes
 Mijn droevigh hert verlicht,
 Als ick aensie // u ooghjens die
 Men niet naer eysch kan loven,
 Die wel bykans // in klare glans
 De Sterren gaen te boven.

't Gehoor.

Als ick u lief hoor spreken,
 Vyt vrientschap maer een woort,
 Ghy doet mijn jonck hert breken,
 V stem my stracx bekoort,
 Mijn brandigh hert // geneghen wert,
 Om by u lief te wesen,

En door 't gehoor // komt my te voor
Een nieuwe liefd' geresen.

De reuck.

Doen wy laestmael te samen
Waren in u speelhof,
Veel bloempjens wy med namen,
En veel welrieckend' lof,
De soete geur // heel deur en deur,
Mijn geest en hert verheughde,
Ick trock doe uyt // het lieflijck kruyt,
Een reuk die 't hert vervreugden.

De smaeck.

Maer nu ist al vergeten,
Ghy siet het nimmer aen
Wanneer ick meen te eten,
Is my mijn smaeck vergaen,
Ghy moort mijn ziel, die ghy ophiel
Te voren door u krachten,

Mijn jonghe Jeught // met ongeneught,
En onlust moet versmachten,

't Ghevoel.

Hoe ghy meer zyt afkeerigh,
Hoe ick meer liefde voel,
Hoe ick meer werd' begeerigh,
Ghy blijft al even koel,
Mijn Jonge hert // gevoelt de smert
Die ick om u steeds lye,
Door uwe gonst // door uwe jonst
Kunt ghy my weer verblye.

C. D. Wittenoom. Soeckt en yvert.

[Het aertrijck ende zee]

Stemme: Ghy heylichetjes. &c. Ofte: Ghespeeltjes wijl de tijt, etc.

*H*Et aertrijck ende zee, de visschen inde stroomen,
Het ongetemde vee, dat door de bosschen swiert,
En 't tedere ghediert

Betreurt mijn droeve staet waer in ick ben ghekomen.

2 Geen Satyr op het velt in syne lust-Prielen
 Ons eenigh deuntjen schenckt // en Pan door mijn verdriet,
 Beweeght, vergeet zijn Liedt,

Mijn Laura sit alleen om mijn verdriet te quelen.

3 De schichten die mijn borst verstoppen, en versmoren,
 Die loos is sonder hulp, in haer bewuste stoep,
 Dies of ick smeeckend' roep,
 Sy stiert mijn klachten wegh, en stopt haer wreede ooren.

4 Haer overstaelde hart, met wreetheyt gantsch bevangen.
 Aenschout mijn droefheyt wel, en siet het lyden aen
 Maer sonder acht te slaen,
 Keert haer preutsche tret, en volght haer oude gangen.

5 Ach Laura onbevleekt, soo 'k ongetroost moet blyven,
 Doorsteeckt mijn teder hart, dan is mijn smart gedaen,
 En als ghy 't hebt bestaen,

Laet op mijn nare Graft dees droeve veersen schryven:

6 Hier leyt de Minnaers proef, die 't jong-ghejaerde leven
 Op offerde de Goon, dat vrye wil gheboot,
 En liever sagh de doot,
 Als dat het eene hert het ander sou begeven.

Tynagel.

Amiras Liefdens-dwangh.***Op de wyse: Geswinde Bode van de Min, etc.***

*AMira die sat aende beeck,
 Int kromst vande bocht,
 En al spieglende sy bekeeck,
 Int Cristalle vocht,
 Haer gesicht // dat met prael
 't Sonnelicht // met sen strael
 Verdooft:
 Dies hy benevelt zijn hoofd:
 Maer de visjens voort
 Door 't gesicht bekoort,
 Verlieft en gewont,
 Kussen 't schijnsel van haer mond.
 2 En van daer sy haer solen went
 Naer het luwe bosch
 Stracx alle boomen daer ontrent
 Schudden blaen en blos,
 Voor haer neer // dat 's haer tret,
 Niet doet seer // nochte let,
 Op d aert,
 Die van vreucht Violen baert,
 Om dat haren rugh
 Van haer voetjes vluch
 Met geswinde leen
 Soo wackertjes wert betreen.
 3 Het vlucht-gewende schichtig part
 Staect het snelle vlien
 Verwondert star oogend het stard
 Sulcken pronck te sien,*

Hier den beer // daer 't wilt swijn,
 Ginder veer // Haes en knijn
 Stil staet
 Om te sien 't goddelijck gelaet,
 En het pluymgediert
 Dat door telgjes, swiert,
 In het Boschjes top
 Heft haer snarr'ge beckjes op.
 4 Het bosch van vreucht gepropt en vol
 Verlaet s' om de wey
 Honden en kudden blanc van wol
 Siend haer langhs de *Lay*
 Komen af, met geblaer
 En gebas, loopen haer
 Te moet,
 En elck haer eerbiedingh doet,
 Kort om al wat leeft
 Ofte wasdom heeft
 Op des werelts kreyts,
 Wil sich kopp'len aen haer leyds.

N. pels. Verandert in tijts.

[*Galathe dreef haer vee*]

Stemme: Rosemont waer ghy vliet.

Galathe dreef haer vee
 Strandwaerts al by de zee,
 Over del en duyn,
 Tot op't schelpigh strandt,
 Daer haer lammertjes bak'ren in t sandt
 Van een hooge kruyn
 Siet haer *Coridon*.

Voor d'hette vande son
 Moedernaeckt ontkleen
 Van het top al tot de teen,
 En wassen haer albast're leen.
 2 Wyl sy plast, en haer wast.
 Hy van acht'ren haer verrast:
 Want hy sluypswijs komt
 Langs de duynen heen,
 En neemt sachtjes wegh haer hembt en kleen,
 En voorts daer op broemt.
 En maeckt een geluyt,
 Sy verbaesdelijck uyt
 Het water vlucht: maer
 Hy haer grypt, en is aldaer
 Van hare schoonheyt oordelaer.

N. Pels. verandert in tijts.

Dageraeds-begroetingh.

Stemme: In kleynheydt leef ick onbenijt, &c.

Ey vreughdigh ghebloos en soet gheflicker,
 Hoe toont ghy de macht
 Van d'opper-vooghd, en al beschicker,
 Door u luyster

Verhuyster

Het duyster

Der stille nacht

2 Hoe vrolijk dat nu met dert'le swiertjes

Op Eyck en op Lind,

't Gevogelte snord met tiereliertjes

Dan van 't schat're

De wat re

Weer klatre,

't Geen yeder mind,

3 De bloempjes en kruytjes die schyne te hupple,

Als *Zephier* eens aemd,

En *Iris* die saeyd haer silvre drupple,

Dat de Roosjes

By poosjes

De bloosjes

Der schoonste beschaemd.

4 't Woldragende Veedje draeft door de klavren,

En knabbelend eet graegh,

't Doet blylijk haer lispending tongetje davren,

Dat wat oore

Het hoore

Bekoore

Tot vreughd sy staegh.

5 Men siet elck Nymhje met haer herder

Door t aengenaem groen,

Al hoedend' haer Veedje dryve verder,

Door de paedjes

Geen blaedjes

Haer praetjes

Verklickingh en doen.

6 Het lief lip gedruck en vriendelijck vatte,

Dat acht men daer meer

Als rijcx gebien ofte gulde schatte

Die zijn pijnlijck

Groot schijnlijck,

Verdwijnlijck,

't Vernoecht geen begeer.

I. Soet. niet soeter.

Rijm-Brief. Afgevaerdicht aenden Eerentfeste *Bruydegom Monsieur Ten Hage.*

Met dit navolgende Bruylofts-Liedt:

/Nt kort, en sonder meer, vrundschap quam lust bekoore,
 Vrundschap gaf aen de lust vrunds prickel, vrundschaps spore,
 En dreef mijn Geest op hol, die vluchtigh, in haer een
 Vytholden dese loop, met driften van mijn pen,
 Genoten gunst, mijn Heer // aen Vrundschaps reecx ghebonden)
 Mijn uyt u heus gemoet gullertigh toegesonden
 Dringht uyt het diepste hol mijns herts genegentheyd,
 Vrundschaps vergeldingh, daer de ziel danck hebt me zeyt.
 V gunsten die wel eer uyt vruntschap my gheschiede,
 Naer vruntschap wetten, my tot danckbaerheyt gebiede
 Danckoffer offer ick u heusheyd (my betoont)
 Wat my de macht belet, wert met het hert geloont:
 Soo veel de macht vermocht kost vruntschap lust of prange,
 Ja, wil die wilden meer, als 't geesjen had ontfange

Dus valt mijn danckbaerheyt u heusheyt wat te gro
 Versoeck ick van mijn Vront, oogh-luykingh op dit stof,
 'k Vereer u Bruylofts dagh met slechte rymerije,
 Oogh op het hert (mijn Heer) en stel het werck ter zye
 Ick bid, sie niet te nau, het alderslechtst valt goet,
 Als vrundschap yets tot loon met goeder herten doet:
 Vrundschap hield my verplicht dit rijm aen u te schryve,
 Vaerd wel, mijn Vront, u Vrund en dienaer wil ick blyve

V, E, D, I, Krul, KRVL

Brvylofts-Liedt.

Stemme: Die mindt die lijdt veel pijn, &c.

O Overschoone Bruydt
 Die op de laetste dagh vande soete Pingster tijdt,
 V Maeghde-staet besluyt,
 Die met de vryegheyt gelijck daer hene glijt:
 Soo dat u Jeughdt
 Op 't rijpst van minne vreughdt

Het Maeghdelijck gewaedt
Wisselt aen een Vrouwe staet.

2 Nu Bruydt en nu noch Maeght,
Nu. Maeght en Bruyt gelijk, maer morgen Bruyt en Vrou:
In dien ghy 't u beklaeght
Of dat de soete min u hertje geeft berou,
Sal ick Vrou Bruydt,
Dan aen die kleyne guyt
Beklagen het verdriet,
Dat u van hem is gheschiet.

3 Maer neen ick ben gerust
't Vertrouw my op de liefd die ghy malkander draeght,
En op de minne lust
Die in 't gemeen, een Bruydt en Bruydegom behaeght,
O soete min,
[...]emt dese Zieltjes in
Nae trouwe liefden wet
Op het suyver Bruylofts Bedt.

4 Bezegel daer de min
Bezegel daer de liefd, bezegel daer de trou,
Vereenight ziel en zin

Heer Bruydegom, omhelst u Bruyd, u maeght, u Vrou,
 Vereende twee,
 'k Wensch u geluck en vree,
 Soo langh dit Aertsche dal
 Vwe Zieltjes draghen sal.

I. Krul.

Huw'lijcks-keur.

Stemme: Soo langh ist Muysken vry, &c.

DEwijn natuer en lust
 My mijn gemoet ontrust,
 Om d'eene maegt of d aer
 Te kiezen tot mijn Vrouw,
 Vind ick my beswaer,
 Wie 'k bieden sal mijn trouw.
 2 Kies ick een rijck van goed,
 En van geslacht, en bloedt,
 Preuts van moet, en van pracht,
 Soo stijgh ick tot gebien,
 En wort geeert, geacht,
 En over al ontsien.
 3 Maer neen: 'k hol buyten spoor
 Want soo 'k een rijck verkoor,
 'k Was slaef in plaets van man,
 Want om het minste woort.

Dateer noch rysen dan
Was 't, mijn ist dat hier hoort.

4 Kies ick een schoone maeght,
Die yder een behaegt,
En als een floncker-star
Boven al andren braldt,
Ick met vertrouwen dar
Datse niet heeft gemalt.

5 En door een minnaers gragt
Geworden is ontmaeght.
Oft niet waer geschiet
Wie stelt my borgh en pandt,
Dat sulcx geschiede niet
In onse Huw'lijckx bandt.

6 Want uytmuntende schoont,
Veel Linckers naer haer troont,
Hoewelse bars en stuur
Die mei en geeft gehoor,
En treckt een slimme kuur,
De kuyste leyd van 't spoor.

7 Dies kies ick mijns gelijk,
In rijckdom even rijck,
Niet leelijck nochte schoon:
Maer deughdelijck en net:
Op dat haer deughdens loon
Rijckdom en schoont verset.

N. Pels. Verandert in tijts.

Bruylofts-Gesangh,

Stem: Gespeeltjes wijl de tijdt, en 't lieffelijcke weder, &c.

TErwijl de Lente lockt de bloemtjes en de kruytjes
Weer uyt de swarte klont, na datse langen tijt

Haer groent geweest is quijt,
 En ciert de boomtjes weer met blos en groene spruytjes //
 2 Vlieght Cupid' om en om, en loost sijn gulden schichjes
 Dan hier en dan weer daer, en dan weer elders hen,
 En is niet eer te vreen
 Voor datmen en voldoet de soete minne plichjes,
 3 Plichjes niet met het geyl besmet, van wulpsche tochten,
 Van *Venus* dartle min of Maeghden-snoepery,
 Maer plichjes die daer vry
 Alleen te bruycken staen d'Huwelijckche verknochten.
 4 Dees heeft ons Bruydegom, terwijl hy schiep genuchjes,
 Die vrolijck was ter Feest, lepprende Fransche vocht,
 Getroffen, eer hy 't docht,
 En soo zijn vreucht verkeert in pijnelijcke suchjes,
 5 Suchtjes die hy terstont met minnelijcke klachtjes
 Vytstorten inde schoot van dees beleefde Maeght,
 Die thans Bruydts-kransje draeght.
 En door haer loos geveyns ontschroeft heeft sijn gedachjes,
 6 Sy bevindende dat sen hert in liefde blaecten,
 Voeld oock de selfsten brant onder haer slincker borst,
 En dorst nae 't geen hy dorst.

Dies geeft sy 't woortje Ja, waer na hy yverigh haeckten.
 7 Genode die nu zijn ter Feest alhier gebeden,
 Sijt vrolijck en verheught, boert, kust, licht, danst en springt
 Of vrolijck deuntjes singht,
 Of yvert om het spoor van dees twee na te treden.

N. Pels. verandert in tijt

Harders t'samen-gesangh.

Stem: Lanturlu.

Herderin

WAer zullen wy weyden // seght my Coridon?

Harder

Op de groede heyden // in de heete Son,
 Ick sal u wel lyden // Com mijn liefste *Galathee*
 Gaet maer mee // met u Vee,
 Daer ick u te voren tree.

Harderin

2 Wel komt dan mijn Herder // drijft mijn schaepjes voort,
 Isset noch veel verder // daer ghy t huys behoort?
 Comt dan treet dan wat Harder.

Harder

Neen mijn liefste 't is niet verd // loop niet herd,
 Want ghy wert // anders moe, mijn lieve hart,

Herderin

3 *Coridon* waer 's *Phillis* // Is hy op de bien?

Herder

'k Meen hy op den tril is // k heb hem niet gesien,

Herderin

Wel hoe of zijn wil is // of hy *Philida* noch mint,
En besint // want daer gindt // Is soo menigh herders kint.

Herder

4 Het schijnt dat zijn zinnen // zijn wat wispeltuer,

Herderin

Hy scheen haer te minnen // want soo menigh kuer,
Als hy ginck beginnen // doen hy haer sagh in het gras,
Hy gingh ras // daer zy was,
d'Wijl zy daer de bloempjes las,
5 k Weet niet wat het geckje // doch had in zijn sin,

Herder.

Wel hoe? soo mijn beekje // mocht hy met zijn min
Met een aerdigh treckje // Stellen op zijn *Philida*.
Wel hoe nae // sou sy drae,
Gunnan hem het woortje jae?

herderin

6 Wat dat sy doch doen sou // dat bestaet aen haer,

herder.

Wel naer // ick vermoen sou, wast al hallef klaer,
Maer of sy 't niet doen wou // daer was yetwes inde Weegh // 't was geen deegh,
Hy en kreegh // soo veel vreughd niet als hy pleegh.

C. D. Wittenoorn. Soeckt en yvert.

Drinck-Liedt.*Stemme: Meysjen moet ick by u, &c.*

HEy tsa lustigh vrolijck wacker,
 Vat een reys een roemer an, als een Man,
 Of dat gaet je veur mijn macker,
 Daer Cousijn dat geldje dan.

2 Siet het wijntje vrolijck hupp'le,
 Dansend' in het klare glas, ey soo ras,
 't Schijnt dat *Bacchus* soete drupp le
 Singe, springhe op zijn pas.

3 Slaet aen dit gelade boortje
 Eens u kleyne vinger dra, tot het Ja,
 Soo een volle dat behoortje,
 Daer mee doet mijn soo eens nae.

4 Siet mijn suycker soete Meysje

Hoe dees roemer na u helt, 't Schijnt sy stelt
 Haer om mee van u een reysje
 Van zijn drop te zijn gheteldt.

5 Eerst een klockje, dan een kusje,
 Rom mijn beckje weest te vreen, datser een,
 Holla sacht mijn soete susje,
 Drie ten minsten, 't heeft zijn reen.

6 Keeltje doetje deurtje ope,
 Siet de Fransman komt u by, Waer is hy
 Daer soo haestigh heen geloope,
 Wel dat lijckt schier toovery.

7 Hey ick voel hem hier noch wroete,
 Schencker maeckt dit weer wat swaer, Kom hou daer
 Kusje sal het weer versoete,
 Lusjes kusjes, paar by paer.

8 Daer mijn vrunt wilt my nu na doen,
 Brenght het aen u buerman voort, Soo 't behoort,
 'k Bidje wilt u doch wat dra spoen,
 Stoot de Fransman buyten boordt.

I. Soet. Niet soeter.

N. Pels Juffers tijt-kortinghe.

Op de Stemme: Philander doen ick laest gestrengelt in u armen, &c.

1. *Rosemond.*
2. *Phillis.*
3. *Sylvia.*
4. *Lerinde.*
5. *Cloris.*
6. *Carinella*

Rosemond.

*GEspeeltjes wijl de tijd en 't liefelijcke weder
Ons ter geleg'ner plaets gevoegt heeft by malkaer*

*Dunckt my dat 't oorbaer waer
Dat wy in lindschaeuw wat gingen sitten neder,*

*2 En dat een yder seyde' sen mening en sen oordeel.
Wat speeltjen datwe 'best souden brengen tevoor
Tot tijdtkort; om niet door
Te brengen onse tijt vruchteloos sonder voordeel.*

*3 Want wat ghy heden stemt sal ick geraetsaem vinden
Dies **Phillis**, seght ghy eerst wat u dunct best geraen?*

ph.

*Wel laet ghy 't op myn staen?
Ick vind' voor 't alderbest dat wy eens graesjes binden.*

4 Om te sien wie ons eerstlijck de Bruyt sal wesen.

Sil.

*Neen **Phillis**, dat ghy segt behaegt my niet met al,
Om dat het is te mal,
Want wiens beurt dat het viel die mocht wel quelling vreesen.*

4 *Maer laet ons raetseltjes malkanderen uyt geven,
En die 't niet raden kan dat die verbeure pandt.*

Ler.

*Neen dat doen ick niet: want
Op raetseltjes ick noyt men leven was bedreven.
5 Maer laet ons algelijck ons moeder naect ontkleden
En loopen lobbren in des **Amstels** silvre vliet:
Want hier is niemant niet
Die ons beloeren sal. Och! 't ververscht soo de leden.*

Car.

*6 Hola! dat doe ick niet (dat's knechjes werck) wy mochten
Van d'een of d' ander knecht gesien zijn of verrast.
Bedenckt wat schennis wast
En kreucking in ons eer? 'k wou niet dat 'k er aendochte*

7 Ons mocht ghebeuren meed, 't gheen eens twee dochters schiede.

Die moeder naeckt haer kleen leyden in 't lange riet
 En wisten anders niet
 Dat sy waren alleen en niemand haer bespiede.
 8 Maer ach! twee snyers knechts die by gheval daer troefden.
 Die hadden al haer doen wel neerstelijck bespied.
 want d'een die sloop langhs 't riet
 En berghden al haer kleen en d'ander niet en toefden.

9 Te maken een gerucht, en liet hem sien op d'oever,
 De meysjens al verbaest die vloden na haer kleen,
 Maer zy en vonden geen.
 Daer was 't (helaes ocharm) elck keeck droever als droever.

10 En bleven staen ten toon tot spot der jongelingen.
 Bedeckend' hare schaemt ten besten metter hant,
 Maer foey! wat wast een schant.

Ic schaemde my wel doot dat 't ooc met ons so ginge:

*11 Doch ic spreek voor mijn beurt, ghy **Cloris** ghy most seggen,
Wat spel u best gevalt, dan sal 't mijn beurte syn,
Want ick u volgh.*

Clor.

*Neen myn
Raet vrees ick dat ghy oock sout mogen wederleggen*

12 Derhalven swygh ick best.

Ros.

*Wat is daer aen te vreesen,
Ghy kond wel seggen 't geen u beste dunct gedaen.*

Clo.

*Ick weet niet aers te raen,
Als spelen kip ick hebb', ick sal de kipster wesen.*

Car.

*13 Neen dat vermoeyt te seer; en verhittigt de leden,
Ooc 't woeste rennen aen geen eerbare maegden past,
Mijns oordeels beter wast*

Datw' onse tijt in sang met vrolijkheyt bestede,

Clo.

*14 So 't **Rosemond**t ghevalt, **Cloris** die is te vreden,
Doch **Phillis** wat seght ghy?*

Phi.

Ick ben de breeckspel niet.

Syl.

En ick volgh haer ghebiet.

Ler.

En wat ghy t'samen stemt, wil ick niet tegenreden.

Ros.

*15 Wjl 't gheliens aen my stelt, ick ben daer mee te vreden
Dat wy volgen den raet van Iuffrou **Carinel**,
Want 't is so raedsaem wel,
Datw' onse tijdt, in sangh als ander spel besteden.*

*16 Dies **Carinel** vangt aen, wjl ghy 't hebt voorgeslagen,
Wy sullen volgen u.*

Car.

So sal ick singen dan

*Een Liedtje dat ick kan,
En van een vryer my onlanghs is opgedragen.*

Sy singht, *Op de wyse: So langh ist muysjen vry*

DEr Goden dwingelandt
En 's werelts stoockebrant
Is met sen vlam en gloed
Gesloopen in 't gesicht,
Van *Carinel*, en doet,
Elck beven voor sen schicht.

2 Want die haer onverhoets
Aensiet, terstont vol gloets
Tot haer ontsteken wert,
En moet de kleyne guyt
Laten sen jonge hert
Tot offer en tribuyt.

3 Recht tegendeel des grijns
Met slangen vol fenijns
Omswaddert en beknoopt,
Want wie daer voor verscheen,
Wierd van verstand gesloopt,
En verandert in steen.

4 Daer hier het ruwste kan
Knedigh en leenigh werd,

Wanneer haer oogjens brandt
 Het onversiens ontmoet:
 En leert aen boersch verstant,
 Al meed' een hoofsche groet.

Verandert in tijts.

Syl.

*Te vergeefs **Carinel** en stemde niet tot singen,*

Phy.

*Waerom doch **Silvia**?*

Syl.

*Om datse door den sangh
 Te pas brengt; hoe met dwangh:
 Door 't gluren van haer oog, sy boevd de jongelingen.*

Ler.

*'t Schijnt **Silvia** ghy sijt **Carinels** gloor afgunstigh,*

Syl.

Ick en doe seecker niet.

Ler.

Waerom soo schimpt ghy dan?

Car.

*Nu **Rosemond** vangh an.
 En laet ons hooren wat ghy sult voortbrengen kunstigh.*

Rosemont Singht,
Op de Wyse: Ick schou de wereltd aen, &c.

DEwijnl ick niet en kan
 Soo vele gunste van
 V mijn voogtheer verwerven,
 Dat ghy met wedermin,
 V dienstmaegt en slavin.
 Beloont, soo wil ick sterven.

2 Maer denckt niet dat mijn schim
 Gedoocken onder 't kim,
 Het riffen sal versellen,
 Maer sal int naerst der nacht
 V waren door 't gedacht,
 En knagend u hert quellen

3 Wanneer u nieuwe Bruydt
 Van haer arme sluyt,
 Om mins genot t'ontfangen,
 Dan sal ick voor u bedt
 Verschijnen en belet
 Doen van gewenste gangen.

4 Een wroeging in u hart
 Ick laten sal met smert,
 Sult ghy u lentens dagen
 Door brengen en onrust
 Verschalcken sal u lust,
 En rasery u plagen.

5 'k Hoop dat u Bruylofts-feest

So men gen boose geest
 En nicker sal verwachten,
 Als mijn bloedige traen
 Bigh'lend' uyt d'oogen gaen,
 Door u trouwloos verachten.

Verandert in tijts.

Car

*Rosemont song dat liedt met sulc een siels bewegen'
 Als of haer waer geschiet die valscheyt en ontrou,
 Nu **Phillis**.*

Clo

*Ghy Iuffrouw
 Maeckt dat **Rosemont** heeft een schaemtens blos ghekrege.*

Phillis Singht.

Stemme: Iene puis Eviter.

Gelijcker geen fenijn
 Kan schadelijcker zijn,
 Als dat onder de schijn
 Van soetigheyt

Hout 't gift verborghen,
 Op dat t ons vleyd
 En zonder zorgen
 Ons doet verworgen,
 En de ziel scheyt.

2 Also geen grooter quaet
 Als bitse nijdt en haet,
 Die onder 't deksel gaet
 Van waere min,
 Want door dees kleeden
 Soo kruypt zy in
 Ons g'negentheden,
 En leyd van reden
 Ons goede sin.

3 Want wat een vryicheyt
 Gedaen wort of gezeyt
 Wort avrechts uytgeleyt,
 Als t is gedaen
 Haer vriendlijck wesen
 Streckt om te schaen,
 Daerom ick vrese
 Eenmael te wesen
 Aldus verraen.

Verandert in tijds.

Sil.

*'k Hoop emmers **Phillis** niet dat ghy hebt misvertrouwen
 Op yemant van ons vijf, dat wy een gulle reen
 Geseyd in vricheen
 Recht, avrechts als geseyd is, die uytleggen souwen,*

Dat ghy daeromme brengt dit schamper Lied te voorschijn,

Phy:

Nu luffrou belght u niet, daerom ist niet gedaen.

Ros.

*Nu **Silvia** vangh aen,*

En yeder swyge stil, op datter mach gehoort zijn.

Sylvia Singht,

Op de Wyse: Na dien uw' Godlijckheydt, &c.

*BRodroncken Venus wicht,
 Waerom spilt ghy u schicht
 Meer op der maegden boesem
 Als op het Manlijck hart,
 Dat u gift, en u droesem,
 Vw toorts en vlamme tart.*

2 Daer uwe toorts, en gloed,
 Geheymviert, braet het bloet,
 Door dien het eerbaer herte,
 Gesprickelt van de schaemt,
 Schroomt t'ondecken de smerte:
 Om niet te zijn geblaemt.
 3 Vw' onrechtvaerde flits
 Is wel vergult aen 't spits,
 Maer giftigh in het wonden,
 Want hoement meerder heelt,
 Hoemen eerder verslonden
 Een droeve rolle speelt.
 4 Gelijck men daer toe kan
 Duysent exemp len, van
 Eerbre maeghden ophalen,
 Die vrou *Venus* soon
 Door u toorts en u stralen,
 Hebt ghy gedaen duysent doon.

Verandert in tijds.

Clor.

Lerinde het is u beurt daer aen sal 't myne wesen,

Ler.

*Neen **Cloris** ghy moet eerst.*

Clo.

O neen ick ben de lest.

Ler.

Wel wat singh ick dan best?

Laet sien een Bruylofts-liedt dat 'k eertijts heb gelesen.

Lerinde Singht.***Op de wyse: Droeve Princesse van 't woeste ghebieden.***

HEmelsche Venus stort uwen seghen
Over dit saem vernoeghde Paer,
Dat gheen ramp-spoet noch druck hen bejegen,
Maer datse leven met malkaer,
In vree en rust en in een goet genoeghen,
En haer wille voegen al naer des hemels wil,
En om de kost met vreucht dagelijckx ploegen,
En myden het wroegen twist kyven en gheschil,
Tot dat de doot die 't alles hier wegh ruckt,
Hen eerelijck beyde ten grave druckt.

Verandert in tijts.

Car.

*Dat Liedjen heb ick wel voor een jaer hooren singen
Ter plaetse daer ick was genoot ter Bruylofts-Feest.*

Ros.

*Ick ben daer oock geweest.
Nu **Cloris** wat sult ghy ons nieus te voorschijn bringhen.*

Cloris Singht. Cephalus en Procris.

Op de Wyse: Ick sucht, ick klaegh, ick ween, &c.

Cephalus daeghlijckt placht
Voor t kriecken van den dage,
Alleenigh te gaen op de Jacht,
Om 't schuwe wilt te jaghen

2.

En Jagens luste sat
 Om d'herte te verfresschen
 Quam hy by 't beeckjes silvre nat,
 Sen drooghe dorste lesschen.

3

En dan in schaduw' milt
 Van lommerige boomen,
 Riep koel *Aura* rept u, en wilt
 Vw Harder koelen komen.

4.

't Geviel eens midler tijt
 Dat hy vermoeyt van 't jagen,
 Riep *Aura* lief mijn troost ghy zijt,
 Koom koelt mijn heete vlagen.

5.

En juyst oft noodlot wou
 Dat een verklicker hoorde,
 Die stracx aen sen beminde vrouw
 Overdroegh zyne woorden

6.

3 En seyde *Procis* och,
 Ghy mooght rampsaligh heeten,
 Want hy die u te minnen plach
 Heeft sen trouwheyt vergeten.

7.

Geen jagens lust hem weckt
 Van u inde Bosschagie,
 Maer *Aura* ist die sen hert treckt,
 Door haer geyle boelagie.

8.

De Jalousy en spijt
 Terstont haer hertje knaechde,
 En dreef haer dats' op eenen tijdt
 Haer kuysche man belaegde.

9.

Nauwlijcx sy had gehoort
 Hoe hy zijn klacht verhaelde,
 Of sy merct wel dats' in het woort
 Van *Aura* heel verdwaelde.

10.

Dies rijst zy om hare mann
 Van blyschap te omhelsen.
 Maer zy haer so niet roeren kan,
 Of sy en schudde d'Elsen.

11.

Hy die 't loof weem'len siet,
 Dacht daer leyt wilt gescholen,
 Hy rijst en in het hert haer schiet,
 Haer nyver deed hem doolen.

12.

Want doen hy by haer quam
 's Aemtochte noch na 't leven,
 Wijl hy haer in sen armen nam,
 Heeft sy haer geest gegeven.

Verandert in tijts.

Ler.

Dat Liedjen straet-maer is, en op een yeders tonge.

Clo.

Wel daerom is de wys' noch 't Lied te slimmer niet
Daer wert soo menigh Liedt
En nieuwe deuntjen langs de straet van elc gesongen.

Ros.

Gespeeltjes 't is myn tijt, ic soud my licht versuymen.
Derhalven wensch ick u bescheyd'lijck goede nacht.

Car.

*Ick bidt **Rosemont** wacht,*
VWant wy gelyckelyck van dese plaetse ruymen.

N. Pels. Verandert in tijts.

[Amarillis mijn schoone, hoe komt dat u gemoet]

Stemme: Amarilli mia bella.

Amarillis mijn schoone, hoe komt dat u gemoet
 Door al mijn klachten, geensins versachten?
 Door u soo vaeck, mijn biggelende tranen
 Tot med'ooghen vermanen,
 Laet my maer voor 't lest een lonckjen in mijn sterven,
 Amarillis, Amarillis, Amarillis verwerven.

2 Amarillis het sterven, ach! sal my wesen soo soet,
 Als ick u lichjes, oft lieve minne schichjes,
 Met sacht gelaet, al snickend mach aenschouwen,
 Sal dan o Son der Vrouwen
 Mijn smert in u ziel, niet eenigh mely geven,
 Amarillis, Amarillis, Amarillis, mijn leven.

3 Amarillis 't is reden dat dit schoon gesicht
 Dat doch voor desen, plach mijn leven te wesen,
 Sich in mijn doot oock blijckelijck laet vinden,
 Merckt dan of ick u minden,
 Of soudt ghy my dus, oock het sterven kunnen

Amarillis, Amarillis, Amarillis, misgunnen.

4 Amarillis is wreeder, dan wel de wreechtheyt selfs,
 Want haer geen swoegery mijns doots van vergenoegen,
 Maer wil dat ick blijf leven in d'elende,
 Die door 't sterven soudén ende,
 Op dat ick alsoo de dood gedurigh lede,
 Amarillis, Amarillis, Amarillis, o wreede.

Hope voedt.

Alcip en Amarillis t'samen gesangh.

Op de wyse: Ach blinde bengel, &c.

SOn van mijn sinne,
 Herder van mijnhert
 Hoop van mijn minne,
 Vreese van mijn smert:
 Hoe meughje doch so langh vertroeve: eylieve, doe mijn wil,
 Koom, koom Alcippe, by u Amaril.

Alcip.

2 Schoon Herderinne,
 Voedster mijnes ziels,
 Ick die (uyt minne)
 Voor u neder kniel,
 En doe an u mijn offerande, op u begeert, en wil,
 Waer sal ick vinden u, mijn Amaril?

Amaril.

3 Hier by de stromen,
 Daer de koele vliedt,
 Langhs Linde boomen,
 Hare drifjes schiet,
 Om 't stralen vande son t onschuylen, ick daer wat rusten wil,
 Koom hier Alcippe by u Amaril.

Alcip.

4 Waer sal ick vinde
 Mijn beminde lief?

Amaril.

Hier by de Linde
 Lieve herte dief,

Alcip.

Ach rust ghy hier mijn lieve Engel? nu heeft het liefd' na wil.
 Ghy by Alcippe, ick by Amaril.

I. Krul'

[Weg Nectar, weg Ambroos]

Stemme: Roemwaerde Carinel.

WEg Nectar, weg Ambroos
 Wat hebt ghy by de Roos,
 Van galathe,
 Die my eerst haecken dee
 Naer haer lippen
 Rood' als Robijn,
 Die my ontglippen,
 Naeuw als de tippen
 Geraeckt en zijn.
 2 Indien ick eens verkrijgh,
 Daer ick met 't hert naer hijgh,
 Van Galathe,
 Dat 's dat haer, en mijn Vee,
 Mach samen weyden
 Bevrijt voor nood,
 En nimmer scheyden
 Wt dese weyden
 Voor onse doot.
 3 'k Laet *Jovi* zijn Godin
 Te vrede met de min
 Van galathe,
 Wien, alss' uyt velt na zee
 Maer drijft haer schapen,
 Om my te ontvlien,
 Als d Herders knapen
 Stracx graeg begapen
 En naeu besien.
 4 Indien ick haer geniet,
 Soo sal 't geleen verdriet
 Van Galathe
 Niet langer houden stee,
 Maer 'k sal dan leven

Met galath
 Als onbedreven,
 Van stelinghs leven
 In rust, en Vree.

I. Luyt. Suum Cuique.

[Seght vriendinne]

Stemme: Ballet de Bronckhorst.

SEght vriendinne
 Waerom laet ghy my klaghen met droef gheween,
 Laet mijn minne
 V schoon doch behagen ick ben te vreen,
 Als ick u gonst maer alleen geniet,
 Die ghy Philander, en aen geen ander, sonder verander
 Gesworen hebt, maer hoor, maer hoor maer hoor
 Wat my onlanghs is gheschiet.
 2 Met mijn honden
 Quam ick lest door de Duynen, moedloos getreen,
 Op die stonden
 Als Phoebi hare kruynen nablijck bescheen,
 Daer vond ick een wilt vreemt van ghelaet,
 't Was uwe trouwe, die ghy gaet houwen, maer 't sal u rouwen
 Door uwen waersten vriend, die mient, en dient:

Laes' een ander in u staet

3 't Was Abrea

Die door het vriendlijck vleyen van die hy mind

Gaf voor neen ja,

Soo, dat zy met hun beyen zijn eens ghesind,

Dus mijn lief versmaet, die u verlaet,

Wilt op zijn wercken ghestadich mercken, en my verstercken.

Goddin die u bemind, bemind, bemind,

Niet in woorden maer in daet.

4 Gaet niet loopen

Maer toont met soete gluurtjes my u gesicht,

Doet doch open

V schoon Robijne deurtjes, voldoet u plicht,

Dat 's heeft troost aen die u trouwlijck soeckt,

Verlicht mijn herte, van vele smerte, soo sal ick terte

De Nymphjen door u gunst, u gunst, u gunst

Ach u gunst my verkloecht.

Q V. Voort. Hoope voedt.

[Nymph vol vermoge, mijns ziels Voogdesse]

stemme: Ick lief mijn Herder.

Nymph vol vermoge, mijns ziels Voogdesse,
 V flickerend' ooge, schoon Herderesse,
 O soete Phillis, ey ghy dertle Phillis,
 Die 't vee Boswaerts weyt.

O Phillis, Phillis, wie heeft u verleyt?
 2 Als ick gedencke u aessem geurtjes,
 O lodder wencke, Schaemroode cleurtjes,
 Ja poesel hande, die mijn hert in bande
 Soo gekluystert hout.

O Phillis ach ick ben vervrout.
 3 O Phillis kander in u gedachte
 Met vreucht een ander helaes! vernachte,
 Ja sterve, sterve moet ick Phillis derve,
 Waer toe langh gheleeft?

't Is Phillis soet, die my de dootsteek geeft.
 4 Sult ghy my dooden, en ick u minne
 Volght u gebode soete vriendinne,
 Mijn hert en leve, zal ick willigh gheve,

Daelt ten grave neer
 O Phillis, Phillis, u komt meerder eer.
 5 Ach, soo 't u wil is, toont doch medooge
 O Nympe Phillis, genaed uwer ooge,
 Aensiet mijn lyden, wilt my eens verblyden,
 Aen hem nie onwert
 Die u soo lieft en volhert.

Soop.

[Syn wy niet geluckigh want wy nu beleven]

Op de wyse: Van Tanneken

Syn wy niet geluckigh want wy nu beleven
 Eenen gulden tijt
 Eenen gulden tijt,
 Want men kan om 't gout verkrygen al wat s menschen hert verb ijt
 Wellust, eer en staet die zijn om 't gout te koop,
 Gout kan het recht verdraeyen en stutten in zijn loop,
 Wie gout heeft, heeft verstant genoegh,
 Wie gout heeft, heeft verstant genoegh,
 Wie gout heeft, heeft verstant genoegh,
 Als was hy noch soo slecht,
 Al was hy noch soo slecht,

Wy beleven goude tyden, want het gout nu alles recht?

2 't Gout is de leus by kleyn en groote,

't Gout is de Coningin,

't Gout is de Coningin,

Die den Scepter nu ten tyde wert in yeders hert en sin,

't Gout is de God der menschen waer voor elck buyght zijn knien,

En voor wiens Autaer roocken de hoogh en lage lien,

Wie gout heeft, die is moy genoegh,

Wie gout heeft die is moy genoegh,

Wie gout heeft die is moy genoegh,

Al was hy heel mismaeckt,

Al was hy heel mismaeckt,

Wy beleven goude tyden, want men door 't gout aen schoonheyt raeckt.

3 't Gout is de moeder van het minne,

't Gout is de Coppelaer,

't Gout is de Coppelaer,

Die de ongelucke sinne door zijn kracht knoopt aen malkaer,

't Ongeluck dat wort gelijk door t gout geschaeft,

De vrye maeckt om t gout hem tot een arme slaef,

Die gout heeft, die krijght haest een vrouw,

Die gout heeft, die krijght haest een vrouw,

Die gout heeft, die krijght haest een vrouw,
Al is hy maer een kindt,
Wy beleven goude tyden, want het gout de herten bint.

4 Al quaem Homerus met zijn Muse

Hy sou buyten staen,
Hy sou buyten staen,
Soo zijn beurs met goude schyven, opgepropt niet was belaeen,
Een lompen plompen boer, soo hy maer gout en heeft,
Is aen genaem by elck, verstandigh, heus, beleeft,
Een guyt als hy maer gout en heeft,
Een guyt als hy maer gout en heeft,
Een guyt als hy maer gout en heeft,
Hy is een eerlijck man,
Hy is een eerlijck man,
Wy beleven goude tyden, want, het gout eer geven kan.

5 Dus laet ons t'samen vrolijck singhen,

O goude gulde tijt,
O goude gulde tijt,
Want geleert en ongeleerde, groot en kleyn het gout na vrijt,
Het is alleen om 't gout, dat nu den Koopman draeft,
Den ambachtsman alleen om 't gout gedurigh slaeft,

Die godeloos is, is goddeloos,
Die godeloos is, is goddeloos,
Die godeloos is, is goddeloos,
By elck ongeacht,
By elck ongeacht,
Wy beleven goude tyden, want het gout heeft de hoogste macht.

Claegh-Liedt, Over de ontydighe Doodt van *Iuffr. Isabella le Blon.*

Stem: Cessez Mortels de Souspirer, &c.

*L*Eght af u vreucht,
En staeckt gheneught,
Midts dat ons heden is benomen
Een waerde blom
Die Wellekom

Sal wesen daer zy nu zal komen,
 Die oock haer aenghename Geest
 Ons stadigh is een vreucht gheweest.

2 Ach! 't was te vroegh
 Dat men haer droegh
 Soo haest van hier int duyster aerde,
 En liet in rouw
 Een droeve Vrouw,
 Die 't aenghename beelt eerst baerde,
 Ja die oock was haer vaders vreucht,
 En Broeders streckte tot geneught.

3 Ha Isabel
 V Geest is wel
 Van God ghetoghen, hier nae boven
 Dan tijt noch stont
 Sal uyt ons mont,
 V deughden zijn, maer stadigh loven
 En altijd dencken soete Maeght,
 Wat lof en eer ghy mede draeght.

Gode geeft hem rust,, Die 't eeuwigh lust,
P. Coesaert

[Ach myne waerde lust]

Op de wyse: Ghelijck een Roosje teer, &c.

Ach myne waerde lust,
 Is my ontnomen al,
 Als ick my had gherust,
 Int groene klaver dal,
 Van een Maeght die vloot in een stal,
 Niet wijt van daer gelegen.
 Fa la fa la, fa la: fa la, fa la, fa la,
 O Goon geeft my u segen.
 2 Dat ick myn schoon Goddin
 Tot myne min geniet,
 Geeft dat zy haer min
 My insgelijcx aanbied,
 Op dat ick van pijn en verdriet
 Terstont mach zijn ontslaghen,
 Fa la, etc.

O Goon verhoort mijn klaghen

3 Want u is wel bekend

Wat liefd dat ick haer draegh,

Die ick met swaer torment,

Noch daeg'lijcxk tot haer klaegh,

Ghy weet wel dat ick nimmer traegh

Geweest heb in het vryen,

Fa la, etc.

O Goon wilt niet meer lyen.

4 Venus moeder der man,

Wilt gou u vlugge soon,

Sturen na mijn goddin,

Naer d'overschoonste schoon,

Op dat ick haer tot eenen loon

Voor mijn lief mach genieten,

Fa la, la etc.

En al mijn swaer verdrieten.

5 Prince, Vrou Venus Wicht

Heeft dese waerde vrouw

Met zyne gulde schicht

Ghebracht tot myne trou,

Daer voor soo sal ick 't boefje nou

En eeuwiglijcke loven,
 Fa la, la, etc.
 Want ick bleef aers verschoven.

I. P. Ick leer eerst.

Bruylofts-Liedt.

Op de wyse: Lerinde waerde Maeght, &c.

SChrilt nu te samen uyt
 't Neurend' soet geluyt,
 Om dit ziel eens vereene,
 Toont tekens vande vreughd,
 En verheughd
 V in deught,
 Nu ghy meughd
 Ongeneughd
 Hier uyt sluyt.
 2 't Schijnt dat d'Echt goden self
 Vyt het asuur gewelf,
 By dees vereende dale,
 Die haer d'Echts eeren kroon,
 Tot deughds loon
 Vlechte schoon,
 Ja de Goon
 Komen doon

't Nijds gedelf.

3 Wat dobb le soetigheyt
Is Bruyd'gom u bereyd,
Op dit aenstaende nachje,
Waer in dat ghy niet doet
Dan ghy voed
V gemoed
Steeds met soet,
Lusjes boet,
Met bescheyd.

4 Weest Bruydtje niet belaeen,
Laet vry u treuren staen,
Schoon dat ghy sult verliese,
V waerde Maeghde Schat
Door gevat
Nimmer sat
Weet ick dat
Ghy dit had,
't Sal wel gaen.

5 Wel Bruyd'gom vrunt vat dan
Eerst dese Roemer an.
En wilt dit rond eens brenge
Want seper 't is u tijdt,
Tot Liefs strijt,
Weest verblijdt,
Vrolijk zijt,
En u quijt,
Als een man.

I. Soet. Niet soeter.

Liefdens-gevley.

Stemme: Ceste Cruelle.

*WAerom o schoone wilt ghy voor mijn vliede?
Daer ghy wel siet dat ick u soo bemin,*

Kom ick niet dag'lijcx u mijn dienst aenbiede,
 En kniel voor u gelijk mijn afgodin?
 Ja kerm en suchte
 Steeds met droef gelaet,
 Waer toe dan 't vluchte
 Van mijn stuurs en quaet?
 Gelijk of ghy mijn haet.

2 Hoe dick heb ick wanneer de harde buye,
 Van hagel sneeu, met over groot gedruys,
 Quaem gevlogen uyt het buld'rend Zuye,
 Een heele nacht gaen ware voor u huys.
 Als ghy te ruste
 Laeght op t pluymigh bedt,
 Ick vol onluste
 Heb my dan te met
 Wat op u stoep gheset.

3 Waer dat ick sat en keeck vast deur de spleetjes
 Van uwer deur, of ick u niet en sagh,
 Of hooren kon mijn Engels soete treetjes,
 En dan met 't oor ick aen u venster lagh,
 Op hoop dat ickje

Daer mijn lieve son
 Een oogen blickje
 Waerde hoore kon,
 Dan ach ick niemand von.

4 Dit duurde dick tot dat den rooden morghe
 Blooskakend schoof het swarte wolck gordijn,
 Dat ick daer sat belaeen met liefdens sorge,
 En ooghe vast na 't schoone Cristalijn
 Van uw ghesichtje,
 't Geen mijn meer vermaeckt
 Als 't morgen lichje,
 Roosigh root gekaecht,
 Daer yder een na haecht

5 Van dees mijn trou, o schoon u niet doen keere
 Tot afstand van u al te wreede straf
 Soo sal Atrop mijn levens draed afscheeren
 En sende dit mijn rif int droeve graf,
 Dan naer een ijs's'lijck
 Sal mijn geest u staegh
 Wreed en afgrijslijck
 V dan alle daegh

Verwyte dese plaegh.

6 Doch hoe sou een soo'n stuers en wreed hert woone,
 In een soo'n waard en overschoone Maeghd,
 Dat ghy dus straf mijn trouwe dienst soudt loone,
 Dan 'k ben te vreen in dien het u behaeghd,
 Dat ick sal storte
 Mijn verliefde bloet,
 't Leve wilt korte
 Door u hantjes soet,
 En soo u lust voldoet.

I. Soet. Niet soeter.

Pastorel.

Stemme: Phillis komt u buygen. &c

GAlathe waer henen,
 Soo vroegh op de beene
 Siet g' uw Tyter niet?
 't Schijnt voorwaer ghy voor hem vliet,

Wilt u dienaer niet bedroeven,
Want ghy hebt de reden niet.

Galathe.

2 Tyter 'k heb voor desen.
V wel eer gepresen,
Maer dat 's nu gedaen,
Sedert heb ick yets verstaen
Oorsaeck om voor u te vreesen
En u vry te laten gaen.

Tyter.

3 Galathe ick hoorde
Noyt soo straffe woorde
Vyt u soete mont,
(Wist ghy hoe ghy Tyter wont.)
Stelt doch sulckx aen een zyde
Of zijn ziertjen gaet te gront.

Galathe.

4 Titer 'k moet gaen weyden,
'k Mach niet langer beyden,
Houd u vry gerust,

Tyter.

Galathe doch eens gekust.
Laet u Tyter dan geleyden.
En stelt oock zijn hert gerust.
5 Ach wat soet vermaecke,

Vond ick op de kaecken
 Van mijn Galathe,
 Ey neemt doch u Tyter me,
 Hy sal u maer heusch genaecke,
 En ghy stelt zijn hart te vree.

Tyter.

6 Al mijn vee en landen
 Stelt hy in u handen,
 En al dat hy heeft,
 Oock daer by zijn ziel u geeft,
 Hoe sout ghy dan kunnen segghen
 Dat u Tyter ontrouw leeft.

Galathe.

7. Titer 't zijn maer woorden,
 Dien ick van u hoorden,
 Doch ick achtse niet.
 Wyl mijn oogh nu beter siet,
 Stelt u nu dan vry geruster,
 Want ghy hebt alrees 't gebiedt.

Tyter.

8 Lof zy dan de Goden,
 Die u quamen nooden
 Tot mijn med' gesel,
 Langer neem ick geen uytstel,

Als tot den dagerae
My by u weer komen laet.

P. Cousaert.

Nacht-waecke.

Stemme: Dat Phillis reyst en spoeyt, &c.

NV dat de nare Nacht
Al heeft in rust gebracht
Stort ick mijn droeve klacht
Voor u Goddinne.
Aen u mijn Rosemont
Die 't hertje hebt gewont.
Ay Nymph maeckt my gesont,
Versterckt mijn sinne,
Ay Rosemont mijn lieve Engel,
Komt siet eens hoe ic na u hengel.

2 Ay doet eens op u deur,
En siet eens hoe ick treur,
V Minnaer stater veur
Mijn Rosemonde
Ach doet eens op (mijn hert)
Troost mijn droeve smert,
Die u geoffert wert
Door dees mijn wonde,
Die my dus plagen met ellende,
So dat ic haeck na 's levens ende.

3 Want eer en sal ick niet
Verlost zijn van verdriet,
Voor dat ick troost geniet,

Van u mijn waerde,
 V aengenaem by zijn
 Dat doet verblyen mijn.
 V vluchten is de pijn
 Die ick eerst baerde.
 Dus hoop ick van u nu te erven
 Mijn doot, of gunste te verwerven.

4 De held're sterre-schijn,
 Toont haer klaerheyt aen mijn,
 't Schijnt zy my gunstig zijn,
 Als ick kom klagen
 Mijn smert aen u godin,
 Dat mijn verliefde sin
 Tracht na u wedermin
 Laes! alle dagen
 De hoop (Godin) die doet my leven,
 Dat gy noch wedermin sult geven.

5 Ach! kan mijn groote rouw
 Aen u mijn waerde vrouw
 Niet melden hoe getrouw
 Ick u sou wesen.
 Rosemont ist alleen,
 Sy ist en' anders geen
 Om wien ick sucht en ween
 En ben vol vreesen,
 Dus Rosemont mijn welbehage,
 Versoet mijn druck en droevigh klagen.

C. A. Seep. Liefde verblijdt.

Bruylofts Geluck wensch-Liedeken, *Ter Eren I. B. en I. de la C.*

Op de wyse: Treet rasjes mijn voeten.

GOd wil behoeden,
 En schicken ten goeden,
 En al toos voeden,
 Wensch ick u bey,
 En dat op aert
 Hy u bewaert,
 Voor alle tegenspoet,
 En knagingh in u gemoet.
 2 Oock dat g' u vruchten,
 Mooght sonder suchten,
 Al met genuchten
 Sien inde Staet,
 Al waer dat ghy
 Ny beyde bly
 Gekomen zijt van daegh,
 Na uwen wensch en ons behaeg.
 3 Noch wensch ick naer 't sterve
 Ghy d' hemel moocht erven,
 En daer verwerven
 Alle vreucht,

Waerom ick staegh,
 By nacht en daegh,
 Sal bidden d'opper Godt
 Ghy moocht werden zynen lodt.
 4 Oock t geen van waerde,
 Den Hemel baerde,
 Al hier op aerde,
 Aen eenigh mensch,
 Dat wort gezond,
 V van *le Blond*
 Heer Bruydegom en vrou Bruyd,
 Voor het laest tot een besluyt.

Le Blon.

Aen Juffrouw, L. M. H.

Stemme: Amarilli mia Bella.

Ha wreede Rosemonde.
 Gedachtich lijt de smart,
 En straffe wonde,
 My door het oogh gesonde,
 Tot in myn hert?
 Laet bracke tranen reegen,
 Tot meedoog u beweegen.

Wat voor de vreughd' hebt ghy my toe gesonden
Roosemonde, Roosemonde, Roosemonde, dees wonde.

2 Beulin en straffe Vrouwe!
Moordersse van mijn ziel,
Waer is de trouwe,
Die ghy trouw, swoert te houwe:
Heeft die een kiel,
Door grondeloose kolcke.
Gevoert naer vreemde volcke?
Soo wensch ick dat de vloet hadt op gesoope
Roosemonde, Roosemonde, Roosemonde, mijn hoope.

3 Wel hebt ghy een verlange,
En graeghten tot mijn doot?
'k Ben u gevange:
Komt wreed' en al te strange,
Beulin door stoot,
Dees geofferde lede
Die willich zijn te trede,
Daer sy geen licht naer duysternisse speuren,
Roosemonde, Roosemonde, Roosemonde, met treure.

4 Ach of mijn droeve claegen.

V stael ver-herde hert,
 Soo mocht door knagen.
 Dat ick naer mijn behaegen
 Troost voor mijn smaedt,
 Van u eenmael mocht erven,
 In plaets van levend' sterven,
 Ick soude dan, tot weer-loon met Laeurieren
 Roosemonde, Roosemonde, Roosemond' u, vercierren,

N. van Haeren.

In lyden geduldich.

Bedenckingh op de droeve dood Van Clara Vinck mijn Speelgenoot.

*NAtura had ter sluyp soo schoonen beelt gebooren,
 Dats' om haer deught en konst van yeder wiert verkoren,*

*De goden mercken dit en komen haest beneen
 Ontruckend' haer de ziel, en laten 't lijf alleen
 Niet waerdigh dat de aert dit ciersel soud behouden.
 Maer d'Hemel wierd jalours en wilt haer selver trouwen,
 Vel aen dan't moet soo sijn, kom jeugt en h er beschout
 Vaer datmen 't aldernust zijn leven op betrouwt.*

Elizabeth Luyt. Tracht na deugt.

Aen Juffrouw E. Luyt

Stem: Roemwaerde Carinel.

*DOorsnuffel siecke Maeght,
 Daer Amsterdam van waegt
 Wiens lust so gretig, graegt
 Naer d'Hoefslaghs sop,
 Waer van alreede
 Nutticht u krop,*

Nu ghy met schreden
 Pooght te betreden
Parnassi top
 2 Want in u droevigheyt,
 Daer gy noch strooect, noch vleyd
 Maer *Clara Vinck* beschreyt
 V Speelgenoot,
 (Wiens geest vervloghen
 En romp is doot)
 Komt ghy vertoogen,
 Dat u vermogen
 Haer lof vergroot.
 3 Dies sal mijn swang're pen
 V gloor verheffen, en
 Schutten dat sy door schen-
 nis niet verdruck,
 Want ghy in droefheyt,
 En tranens blinck,
 V konst ten proef leyd,
 Wijl men het groef spreyd
 Van *Clara Vinck*.

Verandert in tijts.

Geboorts Vermaningh.

Stemme: Fortuyn eylaes bedroeft, &c.

JVffrouw! ick offer u geen gaven van waerdy,
 Maer tot een soet vermaeck dees slechte rymery,
 Dit rijmpje lieve Maeght? vernieuwt met vreught de tijt,

Hoe heden jarigh is dat ghy geboren zijt.

2 Geboren tot een pronck van d'Amstel en het Y,
Ja tot verwonderingh is uwe deugts waerdy,
Juffrouw, ontfangh van my, dit rijmpje, 't welck u groet,
En toont u waerdigheyt de neygingh mijns gemoets.

3 Op Amsteldamsche Rey: Op Jufferlijck geslacht,
Ciert hulssel en paruyck met Adelijcke pracht,
Op Nymphjes van het Y, op Amstellandsche Jeught,
Vyer heden dese dagh met allerhande vreucht.

4 Apollo Rymers God, beheerscher vande Cunst,
Stort, bidt ick) in mijn pen de volheyt van u gunst;
Op-dat ick tot vermaeck in rijmpjes rymen mach
Hoe dat het heden is mijn Juffrouws Jarigh-dagh

5 Juffrouw, ick wens voor loon u lieve gunst tot my,
De oorsaeck van mijn wens, en van mijn rymery,
Sijn d'oorsaeck dat ick u met soete vaersjes groet,
Op heden Juffrouw, u geboort vermanen moet.

6 O dagh, o lieve dagh, o dagh van blye vreucht,
O dach van vrolijkheyt, o dach die ons verheught,
O dagh, o lieve dagh, mijn pen u blydschap tuyght.
Wt wien dit wit papier gevoysde rijmpjes suyght.

7 Juffrou zaligh, en out wens ick u heden toe,
 Oock dat ick met mijn wensch ten vollen u voldoe,
 Juffrou goet ronts, goet Zeeuws, na d'Amsteldamschen aert,
 Vermaen ick u geboort, dies geef een groote Taert.

I. H. Krul.

[Laestmael quam ick verselt]

Stemme: De Mey die komt, &c.

LAestmael quam ick verselt // int velt
 By Philida, mijn uytgelesen son,
 Aldaer sy dreef haer vee // ick dee,
 Haer geleydingh, tot aen de waterbron,
 Doen queelde zy een Liedt,
 Ick speelde op mijn riedt.
 Wy waren daer vol vreughde doen,
 Ons wolligh vee // dat gingh met vree.
 Asen in't groen.
 2 Ha Philida, Velt-Goddin, ick min
 En lief u meer als ick mijn selfs min,

Ghy zijt mijn, ziels Sanctin // ick bin
 Soo seer verblijt als k u versellet vin,
 Met al u schaepjes soet // die ghy met lust dan hoed,
 Hier door het velt, en doort gheboomt
 Ghy blijft by haer // soo langh tot daer
 Den Avont komt.

3 Hoe leeft mijn lief in rust // met lust,
 Drijft sy het wolligh Vee alst haer belieft,
 Ay *Filida* komt lust en blust
 V Minnaers vier, mijn vre doch eens gerieft.
 'k Sou nu om u mijn goet,
 Myn leven en mijn bloet
 Wel wagen om u o schoonste schoon,
 Ick min u seer // en dien u meer
 Als d'Opper-goon.

W. W. Koeckebacker

[Siellwaerde Engel, en Harderinne]

Op de wyse: Hemelsche Venus, &c.

Siellwaerde Engel, en Harderinne,
 Hoe langh sal noch de Wreetheyt straf

Heerschappy voeren ovre uw' sinnen
En u gramschap mijn min slaen af.
Hoe langh sal't zijn dat ghy de droeve suchten,
Die myn borst ontvluchten, sult jagen van u verdt,
En dat mijn pijn mijn hope en mijn deuchten
Noch sullen tot genuchten verstrecken van u hert.
Hoe langh mijn schoon sal u verwoeden borst
Noch in mijn bracke traen lesschen haer dorst?

2 Door kies aenschouwen van uwe oogen.

Die schichten zijn van soete min,
Heb ick de liefde int hart getogen,
Soo dat ick nu mijn selver vin
Soo haest verstrickt, aen u soo gebonden,
Dat ick 't geene stonden van liefde wijcken sal,
Spijt wie 't benijt, ick trouw sal zijn bevonden,
En uw lof verkonden soo langh in 's werelts Bal,
Mijn laffe ziel versellen sal het lijf,
Ick uwe slaef en will'ge dienaer blijf.

3 Schoonste derhalven, soo het medoogen
Pyt plaets heeft in u hert ghehadt,
Wilt door mijn beden en klacht zijn bewogen

En door mijn bigg'lend ooghens nat,
 Laet myne klacht en bracke tranens regen,
 V stale hert bewegen tot gunste en medoogh,
 Soo sal mijn kracht die my nu is ontsegen,
 Haer eerste stant verkregen van u lof doen boogh.
 En uwen naem verheffen tot de lucht,
 Om dat ghy my verlost uyt mijn gesucht

Hope is lydens'troost.

[Hoe weerhanigh, los van gedacht]

Stemme: Rogiers bontemps.

*H*Oe weerhanigh, los van gedacht,
 Ist Vrouws gheslacht?
 Hoe licht verkeert haer wuste sin:
 Hoe ongedurigh, en wispelturigh
 Is hare min.
 2 Doe ick mijn lief om minne badt,
 Doe bleefse prat,
 En wou my nau ten antwoord staen,
 Heel norts, en spytigh,

Heel bits, en bytigh,
 My snaeuwden aen.
 3 Hoe schoon ick smeeckte, vleyd' of sprack,
 De walgh haer stack,
 Van my, en oock van al mijn doen,
 Mijn droeve klachten,
 Haer noyt afprachten
 Een enckel soen.
 4 Maer nu my het langh loopen wraeckt,
 Sy na my haeckt:
 Nu trachtse selver na mijn min,
 Maer myne sinnen,
 Een ander minnen,
 Die 'k trouwer vin.
 5 Had sy doorsnuffeld *Hoofst Granid.*
 Daer merch en pit
 Van welgesoute reen in steeckt,
 Sy had ghelesen
 Dat trots te wesen
 De liefde breeckt.
 6 Daer *Daiphil Dorelea* vleyd

Hy aldus seyt:
Dat die geboden dienst versmaet
 (Reuckloos en domme)
Wenschter wel omme
Alst is te laet.

N. P. Verandert in tijts

Bruylofts-vreucht.

Stemme: Rosemonde waer ghy vliet, &c.

SOete twee, leeft in vree,
 Op dat niet dat droeve wee
 Van de nare twist uw' vreughde boeyd:
 Maer dat ghy steeds in liefde bloeyd,
 En soo scheutiggh wast in het vredigh soet,
 Dat daer door u gemoed
 Smakend wert gevoed:
 Sijt
 Altijt
 De nijt

Tot spijt,

Vernoegt

Int geen u God toevoeght,

2 Weest als Een, soo gemeen:

Want ghy zijt malkanders leen,

't Geen den eenen wil, dat dat d'ander stemd,

En soo u sinnen samen stremd,

Dat den eenen niet doet, dat den aer mishaecht:

Maer elck des anders graeght,

Stribbelheyt verjaeght

Rust

Is lust

Sy sust

En blust

Veel pijn

Die inde Echt souw zijn.

3 d'Al-heyds-Heer, die stort neer

Op u beyde meer en meer:

Zegerijcke vloed, dat ghy hier beneen

Wat ghy soeckt door d offer van gebeen:

Mildelijck geniet, lief vereenight Paer,

Dat ghy hier menigh Jaer
 Soet leeft met malkaer:
 Bly
 En vry,
 Dat ghy
 Noch zy
 Niet weet
 Van tweedrachts droeve leet.

I. Soet Niet soeter.

Aen Juffrou H. M.

*EMmers so weet ghy Iuffrouw wel;
 Hoe dat de Grijs van **Carinel**,
 U liev' en soete naem vermomt;
 Der halven als mijn Penne bromt,
 Op desen naem; vry oordeel vel,
 Dat het u altemael toekomt.*

Op de Lonckjes.

Stemme: Amour me blessera, Si long que.

DE blixem van Jupijn geslingert en ontroert
 Soo seer mijn manlijck hart // niet:
 Als wel de lonckjes doen, die *Carinella* voert,
 Waer by dat *Phoebus* heeft met glans, en gloor op vard // niet
Cupido 's Hemels dwang, is niet sen toorts, ter woon
 In haer gesicht gevlogen,
 Haer lonckjes zijn sen wilt, dies volgt hy haer gheboon,
 En spilt zijn pijltjes, maer op 't wincken van haer oogen.
 Ach! soete lonckjes, ach! waerom ist dat ghy my
 Doet uwe luyster derven,
 Sengh, sengh, mijn hertje vry, u vlammer welkom zy,
 Want 't is een soete doot, in lonckjes brandt te sterven.

Op de Kusjes.

WEgh Nectar, wegh Ambroos, wegh Goden leckerny,
 Ghy kund my niet vermaecken

Want *Carinel* die aemt een soete vocht in my,
 Als onse lipjes, malkanderen geraken.
 Soo aengener dauw, en soete geur en heeft
 Noyt honigh-By gesogen,
 Vyt Roos, of Violet: noch Musk, noch Amber geeft,
 Soo goeden reuck: als komt uyt haer lipjes gevlogen.
 Vergun my Hemel-vooght, soo vele gunste maer:
 (Want ghy kund 't al beschicken)
 Dat als mijn levens eynd, en ontschiep-dagh is klaer.
 Dat ick int swelgen van haer aessem mach versticken.

N. P. Verandert in tijts.

Lentens vreucht.

Stemme: Ha preutsche Nymph, &c.

Tyter &
*K*Omt Galathea lief, laet ons gaen weyde
 Ons schaepjes, lammertjes int Clavergras,
 Daer Phillis Coridon ons sal verbeyden,
 Als flus met Sylvia besloten was,

Mijn Lief, mijn waerde,
 Soete Galathe,
 Siet hoe de aerde
 Brenght haer vruchtjens mee
 Tot voetsel van haer vee.

Galathe.

2 Tyter dit kruyt en groene klaver blaetjes
 En 't soet gequeel van 't pluymige gediert,
 Dat hier dus swiert langes dees groene paetjes,
 En van veel vreuchde vrolijck tiereliert,
 't Maeckt my vol vreughde
 En het wijst my aen
 Lust en geneughde
 Wanneer ick kom gaen
 Langes dees groene paen.

Tyter.

3 De Wilgh, de Linde, en de Elsse boomen,
 Geplant op 't cierlijckste by malkaer,
 Daer neffens suyvre klare beeckjes stroomen,
 Verblijt ons soete rey, en Harders schaer,
 Daer by het singen vande Nachtegael,
 Die in ons bringe
 Door haer soete tael

Veel lusjens menighmael.
 4 Mijn Galathe, de tijdt die is verscheene,
 't Bestemde uurtje al verlopen is,
 Dus Lief mijn waerste gaen wy 'tsamen heene
 Na 't selschap die ons wachten soo ick gis,
 Drijft voort de Schaepjes,
 Langs dees groene kant,
 Tot by de knaepjes
 Die al hant aen hant
 Verblyen haer int lant.

C. A. Seep.

Malkerade malamoco

Haes op Diaen.
 En maeckt ruymbaen,
 Met al u sterren,
 En wilt niet marren,
 Tot den dach komt dringen aen.
 2 Want, *Amaril*
 Bekruypt een gril,
 Van kille schroomen,

Als ick een koomen
 (By haer in heldre maenschijn) wil.
 3 Vyt vreesse, dat
 Sy mocht beklad
 Werden met schennis
 Van buur of kennis,
 Want maegden eer licht op spraeck vat
 4 Ick gae, wel hoe
 Doen ick 't? ick doe
 Waer toe 't getrantel.
 Ick slae mijn mantel
 Om mijn hoofd en tred nae haer toe
 5 Dan sacht wie daer
 Ick loop gevaer
 Of droom ick wacker?
 Neen 't is mijn macker
 En minnemaet ick volgh' hem naer.
 6 Om te bespien
 Of ick kan sien // Of sy den desen
 Sal gunstich wesen
 Of dat s'hem sal haer huys verbien

Verandert in tijts.

[Lea waerde]***Stem: Ballet Bronckhorst.***

LEa waerde,
 Die in t hart van u dienaer de kroone spant,
 Op deser aerde,
 Sijt ghy o Schoone die mijn ziel ontmant,
 Ghy zijt die geen
 Voor wien ick met gebeen
 Ootmoedigh buyghe
 Om u te tuyghe
 Hoe dat ick suyge
 En snacke na u trouw,
 Mevrouw, mevrou, mevrou,
 Verlost my uyt de rou.
 2 In u ooghjes
 Sijn twee straeltjes, die de minnaers herte wont,
 Beset met booghjes,
 Van u wijnbrauwjtjes soet, appel ront
 V voorhoofd schoon

Vereyscht een Laurier kroon,
En uwe haertjes
Als goude snaertjes
Soo net en klaetjes
Met vele strickjes soet,
Dat doet, dat doet, dat doet
Vercrachte mijn gemoet.

3 Kuyssche Diaentje

Die soo hoogh en schoon in deughde zijt vermaert,
Alst helder Maentje
Wiens glants de duysternis verklaert,
Soo mijn Goddin
Die ick met hert en sin
Soeck te verwerve
Al soud ick sterve
Om haer te verwerve,
Die lief en waerde Maeght,
Die Maeght, die Maeght, die Maeght,
Die zielens sleutel draeght.

4 Goede Gode,

Wilt het hart van mijn geliefde klare son,

Tot myn-waerts noode,
 Sien of mijn smart haer niet beweghen kon,
 Want ick wel eer,
 Ten grave dalen neer,
 Keeren tot d'Aerde,
 Die my eerst baerde
 Eer ick oyt paerde
 Met yemant als mijn schoon,
 Mijn schoon, mijn schoon, mijn schoon,
 Ick sterve duysent doon.

I. V. Hoeven.

[Myn uytverkoren afgodinne]

Stemme: Hoe is den Hemel dus genegen, &c.

Myn uytverkoren afgodinne,
 Ghy zijt de geen die ick bemin,
 Tot u streckt al mijn hert en sinne
 Neemt my doch voor u dienaer in,
 Liefste Princesse
 Die mijn mijn ziel ghebedt,
 Ach! mijn Voogdesse,

V slaef doch aensiet

Daer over ghy gebiedtt

2 V ooghjens die door soete loncke

Hebben myn hert soo seer doorwont,

V schoon albast waer dat op proncke

Twee Roosjes Coraline blont,

Staen inden Tempel

Van mijn ghedacht,

En ick verwempel

Met een soete klacht

V leden schoon gheacht.

3 Laet doch mijn klaghen u een ontfermen.

Neemt my eens weder tot u ghena,

Ick sal u liefste lief omarme,

Lief tot u dienst ick altijd rede stae,

V dienaer doch

Maer eens gebiede wilt,

Voor wien ick och!

Treed in des doodes gilt,

Ist u gebiede milt.

4 Venus de moeder van 't kleyne Goodje
Sal ick opofferen mijn gebeen,
Dats' hem gebiedt met een kleyn lootje
Te steygeren al naer beneen,
En schietent stralent
Mijn liefs boesem in,
Dat zy al dwalent
Mijn treckt tot haer min
Waer toe treckt hert en sin.

5 V reden die met kloeck beleyde
En schoone zede die daer in u zijn
Die overtreffen de Werelt wyde
En het verstant dat daer in u woont fijn,
Geven ghetuyghe
Met een schoon beleyt,
Ick onder haer buyge
My niet sal zijn lijt,
Als ick verwacht den tijt.

[Amarille mijn vriendinne]

Stemme: Verdwaelde Coninginne, &c.

AMarille mijn vriendinne,
 Hoe ist mijn liefjen soet?
 Die ick soo seer beminne
 Ja meer als 's werelts goet,
 Ghy hebt mijn hart
 Geheel verwart,
 Met u ooghjes als strale,
 En schoone glans
 Die my althans
 Nu moedeloos doet dwalen.
 2 Mijn lief wilt doch verhooren
 Alle mijn klachjes dra,
 Die ick nu te voren
 Dus dickwils storten ga,
 En ghy verhoort
 Mijn met een woort,
 Ey wilt u doch erbarme
 Over mijn klacht,
 Mijn rou versacht.
 En laet ick u omarme.
 3 Ick kan u niet verlaten,
 Al thoont ghy u soo quaet,
 Hoe soud ick konnen haten,
 't Geen in mijn hartje staet.
 Ach! Harderin,
 Dien ick bemin
 Ick bidt laet u bewegen,
 En siet eens wien
 Hier op zijn knien
 Ter aert leyt neer gezegen.
 4 Kan ick u niet verwerven
 Soo barst mijn hert van rou,
 En ick moet pijnlijck sterve,
 Om u o wreede Vrouw,
 Of ist u borst

Na mijn bloet dorst?
 So is het al verlooren,
 Vaert wel ick ga,
 Mijn schaepjes na,
 Ick kan u niet bekooren.

I. V. Hoeve

[Ach wat rede]

Op de wyse: Ach Lerinde, &c.

ACh wat rede
 Hebt ghy mijn Amarille dat ghy mijn hert,
 Dus neemt mede
 En laet mijn droeve zieltje in groote smaet
 Is dit de gunst van u mijn Amaril?
 Dien ick verwachtte
 Door droeve Clachte
 By dagh en nachte,
 Wanneer ick naer u wil, u wil, u wil,
 Deed al wat u wel gevil
 2 Amarille
 Verandert eens dit wesen en stuurs ghelaet,
 Gunt u wille
 Mijn onverdiende straffe doch eens te baet,

Laet my de geur van uwe soetigheyt
 Noch eenmael smaecke
 Met soet vermaecke,
 Op uwe kaecke,
 En doet my doch die eer, die eer, die eer,
 Dien ghy mijn hebt toegeseyt.
 3 Dan sal t swerve
 Van mijn bedroefde geestje geheel ontstelt
 Kunnen sterven,
 Wanneer ghy Amarille u eens verselt
 Met Coridon die u van herten meent,
 En soeckt u sinnen
 Door stadigh minnen
 Noch weer te winnen
 Daerom mijn waerde lief, mijn lief, mijn lief,
 Coridon u gunst verleent.

P. Cousaert.

[Keert soete Herderin]

Stemme: Hoe komt Brasilida, &c.

Keert soete Herderin,
 Noch eens het Bosjen in,

Daer ghy te voor // mijn gaeft soo dick gehoor,
 Waer dat het groene gras
 Doen van getuyghen was,
 Ja 't soet geboomt // en 't beekje datter stroomt.
 Soo dat de straeltjes van boven neer
 Deden de kuyrtjes // en soete spruytjes,
 Op ryse weer.
 2 Daer ons vermoeyde lust,
 De soet heyt had gheblust.
 Met soetigheyt // hebt ghy my weer geseyt
 Siet eens het soete lof,
 Vraegter noch kennis of,
 En 't pluymgediert // rondom ons rust-stee swiert.
 De dertle muskens hupp'len van vreucht,
 En 't gayle duyfje // steeckt op zijn kuyfje.
 En is verheught.
 3 Sachmen doe met Goddin?
 Ontvoncken uwe min?
 Een bloosje root // strax op de kaeckjes schoot.
 En door u aders joegh,
 (Waer van mijn polsje sloegh,)

Het purper bloet // Dat mijn steeds leven doet.
 Soo dat ick schier in koors bequam,
 Die ghy met lusjes // (en soete kusjes)
 My weer ontnam.

4 Vlucht ghy dan soete Meyt?
 Neen, hebt medoogentheyd,
 Denckt om de vreucht // die u en my wel heught.
 Hoort hoe de tack en blaen
 Door 't rus'len doen verstaen
 De voor'ge lust // tusschen ons tween geblust,
 Dus Nymphje komt doch eensjes hier,
 En laet de lonckjes weer zijn de vonckjes
 Van 't minne vyer.

5 Dat in mijn jonge borst
 Een vlam ontstecke dorst,
 Van min en smert // die ghy deelachtigh wert,
 Soo hoop ick dat ghy weer
 Sult seggen siet om neer,
 Het kruyt en 't gras // geplettert gaeren was.
 Waerom en boeten wy niet de lust?
 Die doch soo lieflijck // en soo gerieflijck,

Ons heeft geblust.

6 Want saeght ghy Nymphje niet

Het geen wat soets bediet.

Dat in het gras // een Roos geplettert was?

Die stracx weer reees om hoogh,

Waer op een Bijtje vloogh,

En soogh het soet // waer van het leven moet,

En liet de and're Roosjes staen,

Maer koos de bladen, vol soets beladen.

(Verplet vergaen.)

7 Want doen wy samen soet,

Blusten de minne gloet,

Waer van het roosje root // wat vreuchts genoot,

Soo scheen de Bye terstont

Was me met liefd' gewont

Kreegh uyt de bloem

De soetheyt van mijn Roem.

Dus Nymphje komt en neemt mijn trouw

Ick sal met vlechten // ons zieltjes hechten,

Als man en vrouw.

P. Le Feber

Minne-Suchtjens.

Stemme: Amarillae mia bellae, &c.

WAerom ach al te wreede
 En straffe, Charileen?
 Kan u mijn rede, en vleyende ghebede,
 Noch droef gheween
 Niet tot bedoogh bekoren,
 Of hebt ghy lief gheswore
 Om mijn te plaghe, Wel an ist u behage
 Karylena, Karylene, Karylena
 'k Salt verdraghe.
 2 Mijn lief ick sal 't gheduldigh,
 Tot aen mijn levens end'
 Verdraghen heel sorghvuldigh,
 Nochtans ben ick onschuldigh,
 V ist bekent,
 Hoe trouw ick van't beginne
 Der strickingh van mijn sinne

Hebt u gebiede // Mijn waerde doen geschiede,
 Karylena, Karylena // Karylena,
 Wilt niet vliede,
 3 Ghedenckt eens aende woorde
 Die ghy voor dese deed,
 Ach, ghy behoorde // u slaef soo niet te moorde,
 Maer soo een eed
 Wel spoedigh te volbrenghe,
 Wilt ghy mijn bloet dan plenge
 Tot loon mijn trouwe.
 Ey neen mijn waerde Vrouwe,
 Karylena, Karylena, Karylena
 Wilt ophouwe.
 4 Ey wilt u doch bedare,
 En mijn getrouwigheyt
 Eens evenare ontlast myn van 't besware,
 Siet wie hier leyt,
 Mijn tranen big'lend stroomen,
 Mocht dat u wreetheyt tone,
 En dat mijn smeecke, u stael gemoed kost breken,
 Karylena, Karylena, Karylena,

Hoord mijn spreke.
 5 Is al mijn dienst verlore.
 Mijn suchten helpt dat niet?
 Wilt ghy niet hoore // soo ben ick dan gebore
 Tot naer verdriet,
 Soo dat Atrop door sterve
 Mijn levens-draed sal kerve.
 Dan sal met karmen
 Mijn geest u steeds om-armen
Karylenae, Karylenae, Karylenae.
 Toont ontfermen.

I. Soet. Niet soeter.

Valsch gherucht,

Stemme: Iuffrouw wanneer ick met opmerck, &c.

Carinel die verschoot haer kleur,
 Veel doodser dan een zieleloosen;
 Ontverwende de roode Roosen,

En ruylt' er witte Lelyen veur:

2 Als de rught bre straetmare faem,
Haer de tydingh brocht en de kennis,
Hoe dat een onverwachte schennis
Was uytgespogen op haer Naem,

3 En naulijckx hield t verbleecken stal,
Oft aensicht (door toorne verwoedigh)
Ontstack als vyer en vlamme gloedigh,
Haer tongh borst uyt met dit geschal.

4 Ach hemel, kan het mooglijck zijn
Dat kuysheyt schootvry niet bevonden
En word voor lasteraeren monden,
En vry gekeurt voor schen-fenijn?

5 So derr' (helaes) geen reyne maeght
By eerlijck selschap meer verkeeren,
Nademael 't by-zijn kan onteeren,
En naem van eere-krenckigh draeght.

6 Hoe is de boosheyt doch soo valsch,
Onder de wulpsche Jonghelinghen?
Dat zy die eerst met schand bespringhen
Die *Cypris* jock smackt van haer hals

7 Die tongh die moet wel Adders gift
 Vyt 's moeders speen hebben gesoogen,
 Die met een opgeraepde loogen
 Een Maeght de bloem haers eers ontsift.

8 Doch ick beveel de Heer de wraeck,
 Die kenner is van mijn gewisse,
 En let op 's schenners tuygenisse,
 Dat hy verdedige mijn saeck.

N. P. Verandert in tijts.

[Laura Lief mijn waerde]

Stemme: Meysje moet ick by u slapen. &c.

LAura Lief mijn waerde,
 Waerom drijft ghy u vee
 Langhs der zee,
 Daer noyt harder meer vergaerde
 Noch geen Harderinnnetjes mee.

2 V Lammerejes en Oye,
 Dus aen de dorre kant,
 Vande strant,
 Sullen van malkaer yet stroye,
 Door het hoogh geduynde zant.

3 Schoone, ey wilt bedaren,
 En weest doch niet soo schuw,
 Bid ick u,
 Maer wilt met u herder paren,
 En zijn Geytjes wolligh ruw.

4 Op dat wy onse schaepjes

Dryven dan onder een,
 Int gemeen,
 Byde soete herders knaepjes,
 Beter ist dan hier alleen.

5 Liefjen laet u bewegen
 Siet hoe ick met oot moet
 Valt te voet,
 'k Bid vergunt my uwen zegen
 Eens myn ziel verheugen doet.

6 Sult ghy Cypresse vrouwe
 Hier inde nare nacht
 Onbedacht
 By het schuwe wilt u houwe,
 Dat u lichtelijck verkracht.

7 Gode wilt toch geleyde
 Dese deughtrijcke Maeght,
 Die behaeght
 Dus in eenigheyt te weyde,
 Moedelijck en onvertsaeght.

I. V. Hoeven.

[Ach! Amarillis drijft u vee]

Stemme: Laestmael in't kriecken van den dagh, &c.

ACh! Amarillis drijft u vee
 Soo ver niet boswaert in,
 Of anders soeck ick schoon Astree,
 De braefste Harderin,
 Die hier haer schaepjes drijft
 En by haer Harder blijft // dus Amaril
 Wilt ghy nu zijn de gheen,
 Waerom dat ick maeck geweent,

Soo laet myn nu niet alleen.

2 Ach sture Nymph hoe komt u borst
 Alrees soo hart verstaelt?
 Maer wist ghy hoe mijn sieltje dorst,
 En waerom mijn vee dwaelt,
 Ghy soud haest komen weer,
 En zijn mijn beesjes teer // die om mijn pijn
 Zijn treurigh ende stil,
 Nochtans tuygen 's is u wil,
 Waerom vlucht dan Amaril.

3 Ach! soet sie ick mijn Nymphje niet,
 Die herwaerts komt gegaen?
 Wel jae 't, want sy haer straeltjes schiet.
 Waer van de groene blaen,
 Mijn tuygen dat sy 't is,
 Dus hou ick voor gewis // sien ick haer vee,
 Dat sy om zijn gheschrey,
 Nu komt grasen in de Wey,
 En verlaet dees dorre Hey.

4 Ey 't is mijn waerde Amaril
 Mijn schaepjes komen weer,

Waer door de boomptjes met gedril
 't Gediert met hayr en veer
 Nu maecken soet geluyt,
 Als offet yets beduyt // ick hoop van jae,
 Dus treet ach! voetjes voort,
 Dat mijn Amarillis hoort
 Waer mee zy myn schier vermoort,
 5 Dus suchjes vliet haer te gemoet
 Of Echo bootst myn na,
 En seght dat zy haer schaepjes hoet,
 Daer ick met mijn vee gae,
 Maer zy schijnt zy wort gewaer
 Dat ic kom naer en naer // verwacht mijn komst,
 Dus bid ick Harderin
 Loop niet meer ten boswaerts in,
 Maer toont my u wedermin.

Amaril

 6 Wel Herder soet wat voor een gril
 Doet nu u hertje wee?

Coridon

Om u ist schoone Amaril.

Amaril.

Ick meen 't was om Astree:
 Ay neen o brave meyt,

Ick heb het overleyt // en ick min u

Amaril

't Is wel dan Coridon,
Treden wy nu naer de Broon,
Daer ghy Amaril verwon.

P. L. Febre.

Klinck-Dicht.

*GEen hert, so ruw, so hard versteenight, of gekloncken
In Diamanten muur, op aerdtbodem mach zijn;
Dat niet in minne stooft, schouwend de sonne schyn
Van u siel-treckend' oog; als ghy schietsyd sche loncken
Dees hebben, **Carinel**, my doen in liefd' ontfoncken
En staeplen in myn hert een opgehoopte pyn
Die ick niet minder schat als onderaertsch, en vijn.
Oime! Dat ick soo diep in minne legh versoncken.
want of ick my schoon vley op't Swanendons ter neer;*

Geen slaep mijn oogen vat, ick woel'en wend' en keer,
En bouwe rusteloos; in d'ydle lucht, kasteelen.

Op hoop ick 't wit eens tref, van weer te sijn bemint,
Maer neen: 't is al vergeefs, 't is Raserny, en wind
Wat middel dan geraemt, om uwe gunst te steelen?

N. P. Verandert in tijts.

[Gegroet Goddinne]

Stemme: Treet rasjes mijn voeten, &c.

GEgroet Goddinne,
Vyt reyne minne,
Met al mijn sinne
Ick naer u tracht.
Op dat ic sou, slaef van mijn vrou
Wesen tot allen tijt,
Daerom ick nu u socht met vlijt.
2 Mijn schoon Gruselle
Oft ick vertelle
Mijn hertens quelle,
Al dien ick ly,
En dat om u, waerom so sch[...]

Cy' seght doch waerde Maeght
Gy die mijn hert en ziel behaegt.

3 Dus ginck ick weyde

Aende groen Heyde
Mijn vee geleyde
Door 't Klaver gras,
En soo voorts heen
Setten mijn treen
Al naer dees klare vloet
Daer my mijn Lief my komt te moet.

4 Luckiger gronde

Dat ick hier vonde
Tot deser stonde
Myn schoon Goddin,
Die ick soo bly
En vyerigh vry,
Ja al mijn leven lanck
Kost ic het haer maer doen te danc.

5 Brave Princesse,

Mijns ziels vooghdesse,
Ach' ghy kont lesse
Mijn hertens pijn,
Ick lijdt u seer
Siet voor u neer,
Aenschout u Tyter waert
Die hier geknielt leyt op der aert.

6 Wilt mijn verhooren

Mijn uytverkoren
Of ick moet smooren
In dit verdriet,
Ey wilt doch mijn
Vyt dese pijn
Verlossen o mijn Son
Die u door mijn ghesicht verwon.

I. V. Hoeven.

Myn Amarillis ach! waer heen?

Stemme: Gheswinde Bode van de Min,

MYn Amarillis ach! waer heen?
 Loopt soo spoedigh niet,
 Hoort na u Thirsus droeve reen,
 Die zijn mijn u biedt,
 Soete meyt hoort mijn klacht
 Lief verbeydt, ach' wat wacht, na mijn
 Of mijn Engel, ick verdwijn
 Soo ghy verder gaet,
 En my eenigh laet,
 Smoor ick in een rouw
 Amaril mijn waerde vrouw.
 2 Seght Amaril waer toe soo rat
 't Jagen door het wout?
 Ay schoonste, rust u voetjes wat
 Onder 't groene hout?
 Waerde vrou, Amaril
 Troost mijn rouw, hout wat stil, u gangh

Of u Thirsus sal eerlangh
 Sterven van verdriet,
 Soo hy niet gheniet
 V na wien ick jaegh,
 En vaeck om u af zijn klaegh.
 3 Amaril mijn lieve licht,
 Amaril mijn vrouw,
 Ach' helaes sy is uyt 't ghesicht.
 Thirsus maeckt nu rou.
 Sucht nu uyt, licht zijt hoort,
 Maeckt geluyt, met een woort, en schreyt,
 Dat het hoort dees soete meyt
 Licht dat het verweckt
 En tot voordeel streckt.
 Echo voert aen heur,
 Al dees klachje die ick treur.

Boertigh Bruylofts-Liedt.

Op de wyse: Amira, die sat aen de Beeck, &c.

WEI, Knelis, wel men soete vaer
 Bruygom veul geluck,

't Is recht een Hylick Grietjes Claer,
 't Is een giestigh stuck,
 Wel dorst jy // dit bestaen
 Watten vreucht, watten Haen // jy bint
 Claertjen het jou hiel besint,
 En jou Moertjen mee, gingh soo dick na stee,
 Maer weynigh docht ick, siet
 Datje krijght het kijnt van Griet.
 2 Veur niet had jy jou opgeschickt,
 Wongder hadje 't veur,
 't was al verciert, doormaeyt, bestrickt
 'k Saghje in jou deur,
 Nou men langst // nou men knecht
 Nou men giest // wel te recht // dorst jy
 Stout bestaen jou vryery,
 Wat al kostelheyt // selder zijn bereydt
 Als jy (hier wel op let)
 Tijt mit jouw' Bruyt te bedt.
 4 Het hiele Dorp is nou in roer
 De Klocken maken vreucht,
 Men siet nou naulijcx nau een voer

't Is om jouwe Jeught.
 Drinckt doch iens // veeghtet uyt,
 Bruydegom // ende Bruydt ter eer,
 Dat de Bruylofts lust vermeer
 Siet Vys Jaep nou springht,
 Siet hoe Gijs-oom drinckt,
 Nou weerje assen man,
 Rondom met een volle kan.
 4 Mijn dunckt de Bruyt wel dapper prijckt,
 Statigh as ien sloep,
 Wel Knelis vaer dit niet en lijckt,
 Hoorje niet de roep?
 Van al 't Veen // siet de vaen,
 Steeckt men uyt // al de Laen deursiet
 Toont men vreugd, en gien verdriet.
 Ey hoe giestigh hoort // speeltmen soet accoort
 Op 't schotjen en op tangh,
 Met een minnelijck gesangh.
 5 Steeckliecken komen gapen an
 Of sy zijn versot,
 De Gans die treckt so menigh man,

In een bolle rot,
 Neemtje Bruydt by haer hand
 Toont gien recht boers verstanghd, zift kloeck
 Als liefhebber van de doeck,
 Bruyloft, Bruyloft groot // al die hier zijn ghenoot
 Nou veeght ien Roemer uyt
 Dat op Bruygom ende Bruydt.

C Colevelt. Een in't hert.

[Naer dien de Goddelijckheit]

Stemme: Brodroncken Venus wicht.

NAer dien de Goddelijckheit
 Streckt tot medogenthey
 Noyt heeft beweeght door suchten,
 Sal uyt dees bange borst
 Mijn Geest droevigh vluchten?
 Want die na 't sterven dorst.

2 Ach' boomen, telgh en Cruyt,
 En groene Laure spruyt
 En ghy vercierde weyden,
 Aenhoort dees droeve klacht,
 Van u Harder int scheidyden,
 Die om zijn Lief versmacht

3 Hoe vaeck heb ick gemaelt,
 En door het Bos gedwaelt,
 Op hoop mijn schoonst te vinden,
 Maer siende nergens niet,
 Riep kom dieren verslinden

Een die zijn tijdt verdriet.

4 En kom ick haer ontrent,
Stracx zy haer van my went,
En gaet haer wijt verbergen,
Daer de onervarentheyt
Niet te volgen sou vergen
In sulcken eensaemheydt.

5 Maer laes, 't is alles wint,
Mijn Silvia die vint
In mijn lyden behaghe
Sy lacht om mijn verdriet.
En zy spot met mijn plage.
En voor mijn tranen vliet

6 Vaert wel gekrulde vlecht,
Met strickjes vast gehecht,
d Welck mijn ziel zijn boeyend,
Vaert wel mijn oorsaecx pijn,
Want die blakerende gloeyend,
Stervend geeynt sal zijn.

7 En ghy Albastre borst
Waer op dees Minnaers Vorst
Soo cierlijck plach te spelen,
Vaert wel mijn oorsaeckx pijn,
Want u stralen vervelen
En swaer benouwen mijn.

8 Adieu mijn lammeren al
En schaepjes die int dal,
Dus hoedeloos gaet dwalen,
Aen hoort dit droef verhael,
Van u Harder vol qualen
Nu voor de laetste mael.

Verkeert haest.

Aen Juffrou M. V. E.***Stemme: Rosemondt waer ghy vliet, &c.***

AMira waer ick gae,
 Acht ick op u treetjes slae,
 Als ghy loopt naer strant
 Oogh ick in het zant
 Waer dat ghy u vlogghe voetjes plant.
 Op dat ick daer door
 Volgend' tref het spoor,
 Waer langs ghy my loopt voor,
 En als ghy weer schuyn
 Veldewaerts vlucht over 't duyn,
 Oog ic u na van d'hoogste kruyn.
 2 En ick let op u tret
 Dat ick daer mijn zolen set,
 En volgh u vermoeyt
 Terwijl ghy u spoeyt
 En loopt als met vleughelen gheschoeyt,
 Soo dat 't groene kruyt
 't Welck veelvuldigh uyt
 De groene weyden spruyt,
 Nauwlijcx aengeraeckt
 My het verder loopen staeckt,
 Midts het my heel spooreloos maeckt
 3 Maer waer door // vlucht ghy voor
 My die u zijn trouwe swoor,
 Kan o Herderin
 Mijn stantvaste min
 Niet vervormen uwe trotse sin?
 Soo gedenckt den eed

Die ghy my laetst deed,
 Doen ick nam mijn aftreed,
 Naer gedaen geleydt
 By u schaepjes in de weyd,
 Daer de Linde haer
 Lommer spreyt.

N. P. Verandert in tijts.

[Bedroefde ziel lost uwe droeve suchten]

Stemme: Ha preutsche Nymph, &c.

BEdroefde ziel lost uwe droeve suchten,
 Tuyght aen de Goon de quellingh van u hart,
 V Philida gaet altijd van u vluchten,
 Als ghy haer wilt getuygen uwe smart.
 Helaes o Goden,
 Ach! helaes, ick ly,
 Ay Philida ontfermt u over my,
 Hebt doch eens medely.
 2 Ick sucht, ick kerm, ick klaegh steeds aende vrouwe
 Aen de Princesse van mijn ziels gebiedt,
 Maer of ick haer mijn wreede smart voorhouwe,
 Helaes! ten kan haer al bewegen niet,
 Gebermt u Goden,

Ach ick sterf van druck,
 Hebt doch meedooghen met mijn ongeluck,
 Eer my de doot wegh ruck.
 3 Ach Philida kan u het droeve kermen
 Van uwe Cloris dan bewegen niet,
 De steenen, laes sich ove hem ontfermen,
 En ghy slaet inde wint al zijn verdriet,
 Waerom zijt ghy
 In wreetheyt soo verstijft?
 Dat ghy de soete Venus van u drijft,
 Daer 't al door liefd beklijft.

D. L. Bleu. Door liefde beklijft.

[Ach soete Veltgoddin]

Stemme: Schoonste Kariclea

ACh soete Veltgoddin
 Hoe komt dat ghy de trouwe min versmaet
 Van een die Herderin
 V om al 's werelts schat niet en verlaet,
 Seght waerom overbrave Maeght,

Ghy van my nu te scheidt graecht.

2 Ghy die door u gesicht

Ach Nymph, en door het soet vermogen van
V oogen hebt gesticht,

In mijn boesem een brandt die niet en kan
Geblust zijn, soo ghy herders kint
V droeve slaef niet wedermint.

3 't Schijnt ghy my niet en hoort

Soete Galatge, of dat ghy niet acht

My die ghy hebt vermoort,

En door u soete wreetheyt t'onderbracht

De tranen die ick stort de smert

Getuygen die ick draegh int hert.

4 Daerom ach Herders kint

Ick bidt bedwinght een weynigh u ghemoet,

Mint die geen die u mint,

En geeft my troost eer dat ghy niet en doet

Door u wreetheyt dat ick de doot

Sterf, Lief denckt om mijn liefde groot.

Q V. Voort.

[Om een dien ick besin]***Stemme: Om een die ick bemin. &c.***

OM een dien ick besin
 Soo moet ick treuren,
 Ick bie haer my myrre min
 Altijt te veuren,
 Ick lach en lonck altijt
 Op haer gepresen,
 Als zy my yets wat seyt,
 Ick geef haer goet bescheyt,
 Is zy mijn opgeleyt,
 Het moet soo wesen.

2 Gunt goede Goden ach!
 Dat ick mach winnen
 En haer verkrygen mach,
 Sy die mijn sinnen
 Heeft onder haer gebiedt
 Door haer soet wesen
 Dat zy aen yder thoont,
 't Wert niet genoegh beloont,
 Sy hoort te zijn gekroont
 En hoogh gepresen.

3 Cupido arrigh wicht
 Heeft my doorschoten
 Met zijn felle schicht
 Jae een soo groote
 Wondt in mijn teder hert,
 't is niet om lyde,
 Mijn heele inghewant.
 Leyt in soo heeten brandt,
 Het kost my mijn verstandt,
 Wie kom mijn vryde.

4 Niemand als dien ick lief,
 En seer hoogh achte,
 Ick ben tot haer gerief
 Met mijn ghedachte,
 Sy kan myn helpen uyt
 Sees sware pyne

Met hare kusjes soet,
 Waer mee 'k mijn lusjes boet,
 Soo sy dit niet en doet
 Siet ick verdwyne.

5 Mijn waerde Lea schoon
 Laet u bewegen,
 Siet eens wat ick u thoon
 Dus neer geseghen,
 Mijn boesem heel ontbloot,
 Lief voor u ooghen,
 Alwaer myn hertje leyt
 Dat u soo soetjes vleyt,
 Ick bidt mijn Son bereyt
 V tot meedogen.

I. V. Hoeven.

Herders Claegh-Liedt

Op de wyse: Treet rasjes myn voeten, &c.

∕Liedt heen swoele winde // door luwe Linden,
 Seght mijn Beminde // Lief Laura soet,
 Hoe Tyter sucht // om dat sy vlucht,
 Als moed'loos sonder reën,
 Noyt heeft mijn ziertjen meer angst geleen'
 2 Ey wilt haer doch vraghen, haer droevigh klaghen,
 Waerom verslaghen // zy eenigh sweeft?

Heb ick misdaen // 'k wil knielen aen,
 Haer waerde voeten neer,
 Eer ick mijn Lauraes by-zijn ontbeer.

3 Komt schildert na 't wesen, soo hoop als vrees
 Hoe hoogh geresen is Tyters min,
 Schaterd seer luyd aen Laura uyt,
 Die my dus quynend laet
 In een bedruckt, ellendighe staet.

4 Ghy Nymphen, Najaden // vlieght onversaden
 Door telgh en bladen // van 't groene wout,
 Tot dat ghy vint // die my verwint,
 Die Laura Velt-Goddin,
 Seght dat mijn lyden neemt eerst begin.

5 Leght haer doch te voren // de diergesworen
 En hoogh-geboren // be-eede trouw,
 Die sy op 't Landt // my aen myn hant
 Bevestigden int groen,
 't Geen deed mijn hertjen in minne voen.

6 Hoe nu, wat voor Dieren, gints komen swieren
 Soo woeligh tieren // onder de blaen?
 Och, wat gedrangh // my wert soo bangh

My dunckt 't mijn Laura ist,
Of heeft het keurigh ooghen gemist.

7 Ach boomen, Warande, en ist geen schande
Dat sy met bande // swaer schijnt belast,
Kom, kom mijn hart, 'k verlicht u smart,
'k Bevry u vande pijn

Laet Tyter doch u eenighste zijn;
8 Ick buygh voor u neder // ach geeft my weder
Vw' weermin teder, o Laura Maeght,
Ach, Tyter, ach, u groot geklach
Heeft soo ontroert mijn ziel,
Ick als slavinne nu neder kniel.

9 Vergeeft my o schoone, 't ontrou betoone
En wilt beloonent my Herder waert,
Lauraes gemoet // een straffe boet
Heel strength om t'vluchten groot;
't Geen my aendoet doch een wreede doot.

10 Neen, neen Herderinne // ick hou u minne
Laet ons beginnen // de Echtens bandt,
Ach! leeft gerust // nu eens ghekust

Tot ware blijck en trou
Wort Tyter Man, en Laura mijn vrouw.

C. Colevelt. Een in't hert.

[Ach lief hoe bitter, ist my gescheyden]

Stemme: Wout ghy my geven een Conings leven.

ACh lief hoe bitter, ist my gescheyden,
Te zijn Goddinne, van u die 'k beminne
Boven yemant el,
Ja Silvia, Silvia, oorsaeck van al mijn quel.
2 Onluckigh, mach ick voorwaer wel noemen
d'Vyr dat mijn oogen, eerstmael 't soet vermogen,
Sagh uws ooghs gestrael,
My docht dat ick doen was in 's Hemels sael.
3 Maer nu, och lacy, ick lamentere
En al mijn vreuchde, keert in ongeneughde,
Ja van druck ick sterf,
Om dat o schoone, ick u gesuchte derf.
4 Hebt doch medoghen, ick die demoedich
Al knielend smeecke, om u hert te breecke,
't Welck soo is verhert,

Ach Silvia, Silvia, verlicht toch eens mijn smart.

5 Wilt my o, schoone toch weer liefd toone,
Ghy sult bevinde, ach mijn ziels-beminde,
Wat ick u soo trouw

Ach lief sal wesen, als oyt was man zijn vrouw.

6 Hier mee Princesse sal ick verwachten
O *Parragonne*. sien wat ghy sult jonne
't Leven of de doot,
Ach Silvia, Silvia, aensiet mijn liefde groot.

Q. V, Voort. Hope voet.

[Roemwaerde *Carinel*]

Stemme: Ie ne puis Eviter, &c.

ROemwaerde Carinel.

'k leef in een nare hel

En duysternis,

Nu ick de luyster mis

Vw't flonckrend oogen

En starren, licht

Hebben bewogen

My, en getogen

Tot Minne-plicht.

2 Vermach 't nu van u hart

Dat ghy in bange smart

My leven laet,

En my begeven gaet

So mach 'k vervloecken

De tijt en stond

Dat 'k my verkloecken

Om u te soecken
 Eerstmael bestont.
 3 Want nu 'k gevangen ben
 Ick met erlangen ken
 Hulpe noch troost
 Om eens te zijn verpoost.
 Van al mijn pynen,
 Hierom vriendin
 V gunst laet schijnen
 En haet verdwynen
 Door wedermin.

N. Pels

Waerschouwingh voor het Musken *Van Susanna Bartholot.*

*Betrouw u sinlijckheyt, en lusje
 Niet al te veel, 't en is geen Musje
 Onnosele Maeght, die met u speelt,
 U spogje suygt, u kaeckjes streelt,
 U lipjes kust of prickt u tonghsken,*

*Of blancken hals, 't is **Venus** Iongsken
Het welck aldus in Mussche schijn
V kuysschen mont met soet fenijn
Vergifticht sal sich openbaren
Alst vyer door al u bloet, en aren
Sich door het gantsche lichaem spreyt,
En ghy u ongeval beschreyt.
Het is gewoon vermomt te vlieden
Om simple herten te bedriegen.
Gedenckt hoe **Dido** is vergaen
Doen 't in gestalte van Askaen
Na dat het uytshoot wieck en pluymen,
In haren schoot lagh op syn luymen,
Het bijtjen geeft een honigh vliet:
Maer wie en vreest den angel niet?
Dat schalleke, en treurtrapte wichtje*

*Gebruyckt sijn beccken voor een schichtjen,
De veere blinde Bartholot
Bedecken dickwils eenen Godt.
Wie kon **Iupijn** doch onderkennen
Bekleet met witte swane pennen,
't Is sorgelijckst met Musch of Swaen
En tamme vogels om te gaen,
Dat leert men best uyt Ledaes klachten
Wie kan sich voor een Arent wachten?
Die inde lucht uyt rooven vaert,
En self geen Conincx kint en spaert,
Sy leggen toe tot ander mynen
Die anders sijn en anders schynen,
Het is oprecht dat nimmer lieght:
Maer valsche verwe en schijn bedrieght.*

I. V. Vondel.

Een ander.

*'t MUlje lusje van myn meysje
Plant zyn pootjes op het vleysje
Van haer blancke poesle krop
Ende steeckt zyn beckje op
Om te picken na de Peerlen,
't Schelmje denckt ick wed de keerlen
Moeders zyn van 't leckere meel
Daermen toertjes voor de keel
Van **Iupijn** en al syn gasten
Afgaet backen, en de basten
Smelt met, 't is doch hemels ys
Tot een dronckje op de spys,
Ach! hoe souw daer eenkje smaecken
Kon ick slechts daer achter raecken*

*Hadde my 't geluck soo lief,
'k Past' op Kat noch Kieckendief
Of sy beeten, grepen, gresen
Dooden mocht my niemant desen.
Die een brockje van die kost
Die een brockje van die most
Eens te lijf slaet met dat brassen,
Is hy stracx ter doot ontwassen:
Maer wat dat ick hap of stip
t'Elcken reysje hael ick slip.
'k Sie een vogeltje in't glaesie
My de neb bien quam jer baesie
Vyt, ie waert haest opghesnapt,
'k Heb soo menigh Mugh gheknapt
De bekoort door 't versche bloosen*

*Van myn meysjes kaecken roosen,
'tBloetje snoepte wanse sliep
Dat daer over wraecke riep
't Glibbrigh graentje spart daer heenen
't Houd de spot met al myn steenen,
Vat ick het, het wil te noo,
Van syn al te taeyen stroo,
't Hoofje wort myn heet, het talen
Wil ick 't op den gront verhalen?
Neen, 't waer jammer hals ghekrast,
Daer soo schoone Koorn opwast.*

P. C. Hooft.

Een ander. t'Samenspraeck tusschen Juffrou en Mus.

*MUsie, lusie, gauwe diertien
Wie sagh Bietien oyt, of Miertien
Soo sorghvuldigh als ghy syt?
Niet een speltie wort ick quyt
Of ghy vischt het uyt den sande
Ende brengt het my ter hande,
Nay ick, nimmer meer en faelt
Ghy te passen op de naelt,
Haer soo ras sy uyt kijckt, treckie
Naeje met ie nayen t beekie.
Sieje dat ick myn onthul*

*Even als een loome sul
Stae je niet: maer uyt myn vlechten
Pluckt de speltjes die daer hechten
Mit dat ick een haertje raeck:
Dus seyt Juffr op syn spraeck:
't Musje doen dat voelde rysen
Al syn aare, door dit prysen,
'K sal noch leeren watje waent
'k Ben een Musje van een maent
En studeer ick noch een Jaertie
'k Wed ick geeft te raen u Saertje
Maer leef ick'er negenthien
Vonder sult ghy aen myn sien.*

P. C. Hooft

Wat maeckt ghy Venus spruyt?

Stemme: Verheft u diep gesucht, &c.

WAt maeckt ghy Venus spruyt?
 Wat maeckt ghy kleyne guyt?
 Wat maeckt ghy doch in my, die niet van 't minnen houw
 Om dat ick niet en vind' getrouwheyt in Mevrouw.
 2 't Scheen eertijts wel te zijn
 Of sy haer gunst tot mijn
 Alleenigh stellen wou, maer ach nu ick begin
 Te vryen met het hert, ist maer beveynsde min.
 3 Wegh, wegh, Cupido wegh,
 Gedoogh niet dat ick legh
 Gevangen en geboeyt in liefdens slaverny,
 Al wat mijn Juffrou doet, is niet dan veynsery.
 4 Schoon sy my kusjes jont,
 En dat haer lieve mont
 Mijn vriendelijck toelacht, en minne teeckens toont,
 Ten is maer veynsery, die in mijn Juffrou woont.
 5 Of sy my gunste biet,

Haer hert en meent het niet,
 Dies gaet het nu met my, gelijckerwijs het doet
 Als eener die bedeckt het bitter nut met soet.
 6 t Soet dat sy toont aen mijn
 Is soetheyt inde schijn:
 Maer bitter inder daet, dies ick de min veracht,
 Wegh, wegh, Cupido wegh, vertreckt uyt mijn gedacht.

E. C.

[WAt sietmen daeghelijckx vreemde klucht?]

Stemme: Lestmael in een Brouwery, &c.

WAt sietmen daeghelijckx vreemde klucht?
 's Avondts inden Vylen vlucht,
 Van die vyerigh minnen,
 Hoe dat malen haer sinnen,
 En niet en rusten voor dat sy sien
 Diese goe'n avondt mogen bien.
 2 Men siet haer loopen heen en weer,
 En doen soo menigh omme keer,
 Al suchtende verwachten

De voel van haer gedachten,
In hagel, in sneeuw, in regen en wind,
Sijn dese Vryers niet wel verblind?

3 Sietmen haer by de meyt dan gaen,
De hoed wort op 't braefste afgedaen
Met stuypen en met neygen,
Gelijck oft was haer eyghen:
Maer hebben zy van t inbeelden yet
Van de rest krygen zy dickwils niet.

4 Als zy nu zijn in haer praet
Och zy toonen soo bly gelaet
Met stroocken en met streelen
Soecken zy t hert te steelen
Hoe men dick haer handen kust:
Maer de liefd wort niet geblust.

5 Gaen zy dan in haer reden voort
Soo komen sy stracx met klagen aen boort,
Daer staen zy dan te henglen
Als al Vrouw Venus benglen,
Een dun strootje hout haer vast:
Maer ick prijs die geen dier niet op past.

6 Oorlof Jonghmans, doch voor u siet
 En doet om de meyt soo veel moeyten niet,
 Sy sullen u wel beuren,
 Wilt daerom niet treuren,
 Kond ghy u houden maer wat stil:
 Want 't meysjen gaern trouwen wil.

Rede doet leve.

Vijf Sinnen.

Stemme: Amarilli mia bella.

*M*Argareta, roemwaerde
 Die door u soet gesicht, en lieflijck wesen
 Kondt den brandt genesen
 Daer Cyprus soon mijn herte in doet blaken
 En na u gunste haken,
 Want 't licht uws oogen heeft op my al 't vermogen,
 Dus mijn schoone, wilt bethoone, ghy tot loone, zijt bewogen.

Den Reuck.

2 Als ghy o soete Engel
 My soo veel gunste biedt, dat ick de tippen
 Van u Corale lippen
 Tegen de mijn al kussende mach drucken,
 't Weet gheen groot er ghelucken
 Want dan mijn ziel wort door den Reuck herboren,
 Als u suchten, doen ontvluchten, soete luchten, die bekoren.

't Ghehoor.

3 O alst u lust te spelen
 En 't spel de keel verweckt u te vermaken,
 Soud ghy my doen versaken
 Al andere lust, om maer alleen mijn ooren
 Te neyghen om te hooren
 Hoe dat u stem by 't spel kan aerdigh queelen
 Dat de-sinnen, kan verwinnen, en al minnende steelen.

De smaeck.

4 En schoon u blye sinnen

Door een beswaerde geest zijn overwonnen,
Als ghy my maer wilt zonnen
Dat ick altijd u by-sijn mach verwerven,
En ick niet hoef te derven
Den soeten Smaeck van u bedauwde wangen,
Sult ghy geven, my een leven, daer ick even, na verlange.

't Ghevoel.

5 Dan sult ghy my 't Ghevoelen
Weer brenghen inde borst, dat nu gheweecken
Is, en gheheel besweken:
Want door dees gonst sal ick op nieuw genieten
't Eynd van al mijn verdrieten
Dus wilt nu thoonen dat u mijn smerten quellen,
En mijn klachten, nu versachten, wiens gedachten, my versellen.

Begeert baert onrust.

Op de soete sangh van een Juffrou.

Stemme: *Dat Phillis reyst en spoeyt,*

/Udith o soete maeght,
 Die in u boesem draeght
 't Geen dat my meer behaegt
 Van al de sinnen
 Dats' 't aengenaem gequeel
 Van uwe soete keel
 Die 't grove snaer gespeel:
 Ver overwinnen
 En die de Goden sou bekoren
 Om steeds u soete stem te hooren.

2 Want als u blyde geest
 Bekommert en bevreest
 Is overladen meest
 Met swaer gedachten,
 Cont ghy die daetlijck weer
 Geheel stellen ter neer,
 En alle herten seer
 Geheel versachten,
 Als ghy maer u verwarde sinnen,
 Met u geneury wilt verwinnen.

3 Daerom verwondert mijn
 Als u gedachten zijn
 Ten minsten inde schijn
 Met druck beladen
 Vermids het blijktt dat ghy
 Sijt van Naturen bly
 En onlusts slaverny
 Haest komt versaden
 Ja alst u lust, want in u soet singen
 Gaet boven alle aertsche dingen.

Begeert baert onrust

Aen Juffrouw *M. S.*

Stemme: *Madame de Chereuse.*

MYn Nymphjes verborghen krachjes
 En lodderlijcke lachjes,
 Ontsteecken in mijn sin,
 Veel prickelende vonckjes
 En lieffelijcke lonckjes,
 Van d'oversoete min.

2 Na goddelijcke stralen
 Die op mijn boesem dalen,
 Ach minnelijck gesicht,
 Mijn glinstrich silvre maentjen,
 Om u ick menigh traentjen
 Op offer Venus wicht.

3 't Gevleugelt Cupidootje
 Schoot yvrigh met een schootje
 In mijn jongh ingewant,
 Stracx voeld' ick in mijn hertje
 Een soet onlyd'lijck swartje,
 Doch aengename brandt.

4 Goddin u teedre hantjes
 En wit yvore tantjes
 Oorsaeck van mijn gevley,
 V Crale lipjes bloosen
 Gelijck de purpre Roosen,
 Int soetste vande Mey.

5 Tovres u geestigheden
 V deughdelijcke zeden
 En lieffelijcke tael,
 Als ick die moet begeven
 Soo leef ick sonder leven,
 En snack naer Plutoos sael.

6 Maer schaep soo ick mijn lusjes

Mocht boeten met veel kusjes,
 Dan wierd ick nimmer sadt,
 V blonde vlechjes swieren,
 Gevlochten met Laurieren,
 En trotsen Amstels Stadt.

E. V. Donselaer. Een doet my hopen.

Sonnet. Ter eeren Juffrouw A. M. C.

*HEeft yemandt yver-lust, t'aenschouwen 's wereldts wonder;
 Te sien een schoone Maeght, vande natuur geteelt,
 In wiens gesicht een vonck van duysent vlammen speelt,
 Als ick peyns om u schoont, dan roep ick, Venus onder;
 En siend' uw' d'eerstemael myn oogen in't bysonder
 Die weyden over 't wit uws aensichts silvre beelt,*

*Natura heeft in uw' haer gaven uytgedeelt,
 En Fama spreyt sich uyt, als u schoonheyts verkonder,
 Den Hemel siet sijn vreucht, en Amstels-stadt haer pronck,
 Dies **Cypris** sit en weent, al pruylend' in een honck,
 En raetslaeght met haer Soon, Roept u in d'oorlogs velden,
 Dus bid ick **Gulde Son**, uw' hartje voeght by 't mijn,
 Dewijl ghy 't hebt gewont, want als wy twee een zijn,
 Soo trotsen wy haer macht, als dapp're minne helden.*

E. V. Donselaer. Een doet my hopen.

Lauraes Morgenwecker.

Stemme: Sathan Armé Sortant tout en furie, &c.

*RYst Laura rijst
 Den daeghraet komt aendringhen,
 Komt siet hoe dat het daeght in t Oost,
 En hoe het morgen-rootjen bloost,
 Hoort hoe de vogels vrolijck singen,*

En onder al de Nachtegael,
Doet schateren het bos en boomen,
Niet anders dan off' in haer tael
Seyd' Tyter doet u Bruydt hier komen.

2 Komt Laura komt,
Ontwaeckt wilt niet meer slapen,
Soo sullen wy t'saem henen gaen
Aldaer de groene klavers staen,
En weyden daer ons vee en Schapen,
V Lammeren die blaten al
En waren geeren inde weyde,
Ey Laura drijftse uyt haer stal,
Ick salse u helpen geleyden.

3 Daer is mijn Nymph,
Weest welkom Herderinne.

Laura.

Wel Tyter zijt ghy hier dus vroegh?
Wat wa 't dat u hier henen joegh?

Tyter.

Ach Laura lief, het is u minne

Laura.

Mijn minne Tyter? wat ghy voert,
Wilt vry dees schamper reden swygen.

Tyter.

V schoonheyt heeft mijn sin vervoert,

Laura.

Ghy soud my wel een bloos doen krygen.

Tyter.

4 Laura ick sweer
By u uytmuntentheden,
Soo ghy wilt wesen Tyters vrouw,
Dat ick u blixem my ontlede.

Laura.

Wel aen dan Tyter, 'k neem u aen,
Komt laet ons 't Vee te samen dryven,

Tyter.

Een kus mijn lief, eer dat wy gaen,

Laura.

Door liefde sietmen 't al beklyven.

D. L. Bleu. Door liefde beklijft.

Lerinds Clachten.

Stemme: VVanneer of myn oogen, &c.

ACh ontrouwe Herder
Hoe vlucht ghy dus straf?
aLes! goe langs hoe verder
Van Lerinde af,
Denckt ghy niet wat Ede
Ghy my hebt gedaen
Met veel soete rede,
In dees soete laan?

Seyde ghy niet dees waterbeecke
 Lerinde, sullen eerder spreecken,
 Eer ic van u mijn Engel sal afgaen

2 Waer van ghy dees boomen

En ons grasend' vee
 Hebt tot tuygh genomen
 Van het geen ghy dee
 Als ghy uwe lusjes
 Daer wy gingen hoen
 Met veel soete kusjes
 Na u wil quaemt doen,
 Denckt hoe dat ghy
 Met dert'l omhelse,
 Dickwils met my,
 Onder dees Else
 Quaemt nae u wil u grage tocklust voen.

3 Kosten dese blaetjes

Snappen al het geen
 Wy met soete praetjes
 Daer te samen deen,
 Dat de soete woorde
 Yder een vernam,
 Daer ghy my mee moorde,
 Laes soo dickwils quam:
 En hebt mijn hert
 Alsoo ghestole
 Dat ick in smart
 Alleen moet doole,
 Waer van ghetuyghd dees dorre eycke stam.

4 Daer ick soo veel nachte

Heb alleen geweyd,
 En mijn droeve klachte
 Bitter uytgeseyt,
 Daer ick met veel trane
 En een naer gesucht
 Dickwils kom vermane
 Hoe ghy van my vlucht,
 Wreede Tyran,
 En beul der Vrouwe
 Sult ghy myn dan
 In pijn steeds houwe,
 dryve mijne clacht stadig inde lucht

5 Soo sal tot een wonder
 Een onstuymigh weer
 Met een felle donder
 Storten op u neer,
 En u bitsigh plage,
 Ja u lichaem doon,
 Dit sult ghy verdrage
 Tot verdiende loon,
 Dat ghy een Maeghd
 Met bitterhede
 Dus hebt gheplaeghd,
 Dan sult ghy wreede
 Soo zijn gestraft van d'opperhemel Goon.

I. S. Niet soeter

[Waer toe o minne]

Stemme: *Ach blinde Bengel.*

*WA*er toe o minne
 Prickelt ghy mijn bloet
 Wegh uyt mijn sinne
 Wegh uyt mijn gemoet
 Wegh min ick dan u uyt mijn harte, gae soete wreetheyt gae
 V lieve quellingh doet mijn leven schae.

2 Hoe kan ick leven
 Daer ick ziel en sin
 Haer heb gegeven
 Dien ick trou bemin

O min die my uyt lust bekoorde, tot wellust van een Vrouw
Wegh soete minne, wegh ick heb berou.

3 't Scheen dat u sinne

Lieve Rosemond

Mijn wilde minne:

Maer geveynsde gront

Heeft myn door schijn van gunst bedrogen, 't vertrouden op het geen

Daer ghy mijn Lusjes stelde me te vreen.

4 Dat waren kusjes

Ja het was noch meer,

Gaeft ghy myn lusjes

Niet al haer begeer,

Mocht ick niet na mijn wil gemeten, al t geen de minne wou

Hoe Rosimonde? hoe my dus ontrou?

5 Wat denckt u herte

Als de min tot spijt

V dese perte

Rosimond verwijt,

Wat denckt ghy doch als u gedachten op onse vryheyt voen?

Ach! Rosimonde, ach! hoe kund ghy 't doen.

E. C. Patientia victrix. Phaedra

Phaedra aen Hyppolito.***Stemme: Deftige Rymers kloeck van geest.***

*H*Oe langh o flucxe *Hypolijt*
 Sult ghy noch zijn voor 't huwlijck schu?
 En slyten liefdeloos uwen tijt,
 Inde Bosschage woest en ruw,
 Wat lust drijft u tot jagen,
 Daer 't schuwe wilt u vuyst ontsiet?
 Ontslipt het uwe lagen
 Het uwe schichten niet ontvliet.
 2 Ontledigt u van dieren moort,
 Gebiedt wat stilstant van 't geruys,
 Der Jag'ren die in allen oort
 't Wilt jagen uyt haer hol en kluyt,
 En wend herwaerts u oogen,
 En dese minne-brief aenvaert.
 Van *Phaedra* die 't vermogen
 Ontbreeckt, dat zy het self verklaert.
 3 Want tot drymael toe heeft mijn tongh

Ontdecken willen u de smert,
Maer staegh het woort te rugge sprongh,
En doock in mijn beschreumde hart,
En hoe 'k meer worst'len wilde,
Om te dempen der minne gloet,
Hoe 'k min de de tocklingh stilde
Dies ick 't schriftelijck uyten moet.

4 Manhafte Jongelingh ick ben
Soo seer verslingert op u leen,
Dat ick my nauw bedwingen ken,
Maer kom gedwongen met gebeen,
V smeecken met weer-minne,
Verhoort doch u stiefmoeders bee,
Vervormt u trotse sinnen,
En plaets my in u hert een stee.

5 Laet ons swemmen in volle vreucht,
Kustm' en omhelstme naer u sin,
Waerom verreuckeloost g' u Jeught
Door 't derven van de soete min,
Voeght u naer myne willen,
Aen myne zyd' op 's vaders bedt,

Want 't zijn maer viese grillen
Die de Jeught mins genot belet.

6 V Vader *Thesens* selfs wel eer
Heeft mijn sustr' *Ariad* ontschaeckt,
Laet dit u strecken tot een leer,
Denckt dat een vyer twee susters blaectt,
Sy minde 's Vaders lippen,
En ick beminne nu zijn soon,
Dies laet u niet ontslippen
Mijn liefd en gunst u aengeboon.

7 Mijn man, u vader, geen belet
Sal zijn, wyl hy na *Acheron*
Sijn stramme voeten heeft geset,
En noyt en siet hy weer de Son,
Die eens daelt na beneden,
Daer *Cerberus* de poorte hoed,
Want *Plutoos* wrevelheden
Dulden niet datmer weer uyt moet.

8 Kan u 't gevley bewegen niet
Noch oock de tranen die ick stort,
Dat ghy niet meer afkeerigh vliet

Voor my die u tot liefde port,
 Soo sal ick u na volgen,
 Door 't sichste van het ruwe wout
 Daer Tygr' en Leeuw verbolgen,
 En wreeder gediert haer verhout.

9 't Sy dat ghy langhs *Alphens* jaeght,
 't Sy dat ghy aen *Meander* rust,
 't Sy 't steyl geberght u zoolen draeght,
 Of dot gh in beemden u verlust,
 'k Sal u by-sijn niet derven,
 Want ick om uwent wil verdwijn,
 Veel liever wil ick sterven
 Als d uwe sonder u te zijn.

N. P. Verandert in tyts.

[Soo langh ick was bemind]

Stemme: *Cephalus daeghlickx placht.*

Coridon.

Soo langh ick was bemind,
 En in u hert geschreve,
 En u als waerste vrind
 Mocht lieve kusjes gheven,

Had ick voorwaer o schoon Lerind
Het aldersoetste leven.

Lerinde.

2 Soo langh ghy Coridon,
Geen ander had ghesworen,
Als my u zielens Bron,
Door liefd van u verkoren,
Wast staegh den loop van weeldes bron,
Tot mywaerts snel beschoren.

Coridon.

3 Maer nu heeft Galathe
Door dwingend' root beluystert,
Met spelen en singen me,
Mijn sinnen soo gekluytstert,
Dat ick te gaen voor haer ben ree,
Daer 't alles is verduystert.

Lerinde.

4 En Tyters minne brandt
Doet my die vreucht be-erven,
Dat of schoon *Atrop* spant
Haer boogh om te bederven,
Ick graegh voor hem tot offerhant,
Sou duysent dooden sterven.

Coridon.

5 Maer of de schuym-Goddin
Ons herten had gestrengelt,

En Galathe in min
 Heel vruchteloos had gehengelt,
 Souden weer voor een nieuw begin
 Ons zielen zijn vermengelt.

Lerinde.

6 Hoe wel het silver hoogh
 Mijn Tyter kon verwinnen,
 En van u blyschap vloogh
 Door u te lichte sinne
 Sal ick uyt wien ick liefde soogh
 V tot de dood beminnen

Coridon.

7 Wel aen dan schoone Maeght
 Om wien ick soo veel nachjes
 Mijn leven heb gewaeght,
 Waeckend' met minne-klachjes,
 Ick bidt my langer niet en plaeght,
 Of handelt my wat sachjes.

Lerinde.

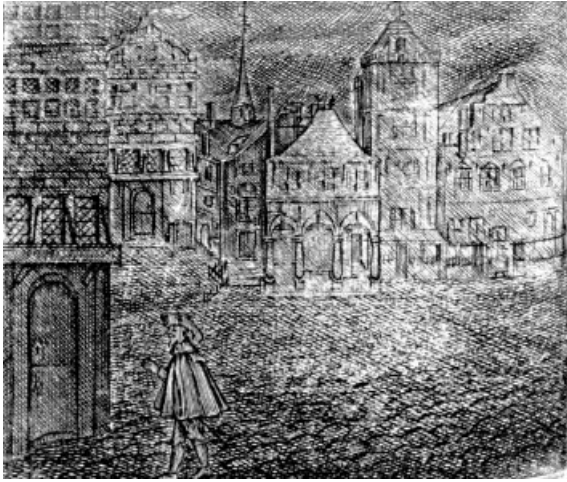
8 t' Sa Coridon wel aen,
 Wilt alle mijn schaepjes leyden
 Na voedend' Claverblaen,
 Of groen begraesde weyen,
 Soo langh mijn ooghen open staen,
 Sal ick van u niet scheyen.

Hope voet.

[Ach Amaril]**Stemme: *Haes op Diaen.***

Ach Amaril,
 Staet doch wat stil,
 Aenhoort mijn klagen,
 Wilt soo niet jagen,
 Vermits ick u wat seggen wil.
 2 Waerom vlucht ghy?
 Ach lief hoort my,
 'k Blijf u getrouwe,
 Ach schoone vrouwe,
 Tot dat de doot my scheyt van dy.
 3 Soo ick u derf,
 Helaes! ick sterf,
 Ach Herderinne
 Soo 'k geen weerminne
 Van u mijn overschoon verwerf.
 4 Ay Nymph, neemt acht,
 Om myne klacht,
 Soo het u wil is,
 Waerd Amarillis
 Mijn bitter leyden toch versaecht.
 5 Mijn wey mijn Vee,
 Mijn hert oock mee,
 Ja ziel en leven
 Wil 'ck voor u geven,
 Ay Herderinne hout wat stee.
 6 Mijn trouwe min,
 Ach' Herderin
 Wilt toch beloonen
 En weer-liefd toonen.
 Helaes verandert eens van sin.
 7 V Tyter sal
 Door bergh en dal
 V deughden roemen,
 En altoos noemen
 Sijn ziel zijn lief zijn troost en al.

D. L. Bleu. Door Liefde beklijft.

*Aubade.**Op de wyse: Dat Phillis reyst en spoeyt, &c.*

DE lust tot mijn vriendin
Drijft my dat ick hier in
De nare nacht my vin
Voor hare deure,
Op hoop dat eens haer sin
Geneyght tot wedermin
De trouwheyt ondervin
 Van myn die treure.
En trouwe liefd met hope mengel
2 nacht en dach ontrent haer hengel.
 Want als een yder leyt,

En rust van arrebeyt,
 Van sorgh, van anghst, en leyt,
 En dagelijckx sloven,
 Dan myne minne blaecht
 En 't hert vol sorge waeckt,
 Het welck my yets diets maeckt
 Om u gelooven,
 Dat wijl ick druck de sachte pluymen
 Ick licht gelegentheyt versuyme.
 3 En alles vruchteloos
 Want wat ick klaegh oft koos
 Sy leent mijn klacht altoos
 Verstopte ooren,
 Het bangh en naer gesucht
 Dat mijn borst ontvluucht,
 Ick sie in d ydle lucht
 Als windt versmoren,
 Want sy verhart, spot met mijn klaghen
 En schep in myne smart behagen.

Elck zijn tijt,

[IVygt schaepjes, iuygt van vreugt]

Op de wyse: Vliet droeve suchjen heen, &c.

Ivygt schaepjes, iuygt van vreugt,
 Ruyscht, klatert van gheneucht,
 Ay telchjes spraeckeloos,
 En beeckjes allegaer?
 Laet hip'len dese poos
 V stille stroompjes klaer.

2 Vermits mijn Rosemont
 Die ick altijd bevondt
 Vol weersin tot mijn min,
 En wrevelich van hert
 Nu is verkeert van sin
 En soo medoogend wert.

3 Dat zy verhoort mijn klacht
 En soetlijck weer versacht,
 Die smertjes die my gaf
 Een heete minne-schoot,
 En door haer wesen straf
 Wiert dagelijckx vergroot.

4 Juyght hert, ay herte juyght,
 V soet ghenoeghen tuyght
 Mits ick van mijn Goddin
 Mijn ander hert gheniet,
 Het soetste dat de min
 Oyt bood of yemant biedt.

5 O wel vernoeghde Goon,
 Wat is u vreuchde-Troon,
 Ick loof dat God Jupijn
 Met Juno t saem gevoeght,
 Noch Venus niet en zijn
 Soo wel als ick venoeght.

6 Nu schaepjes treet wat aen
 t Is tijt wy henen gaen
 Want Rosemond soo 'k acht
 Die is nu al ter stee
 Daer zy mijn komst verwacht
 Met haer wit wolligh vee.

[Rosemond, soete schaep]*Stemme: Rosemondt waer ghy vliet, &c.*

ROsemond, soete schaep,
 Daer ick al mijn vreuchd in raep
 Waer by dat ick vind al de soetigheyt
 Dieder in Civet, of Muscus leyd,
 Nardus en Caneel, Nector noch Ambroos,
 Violet, of Roos,
 En zijn soo vol geur, als de soete Adem tocht,
 Die van mijn bloem wert voortgebracht.
 2 Hiacinten, Violier,
 Narcis, Mirthus, en Lauwrier,
 Thymus noch Camil, of den Angelier,
 Ja den roosen blos van Eglentier,
 Ligghen gantsch versmacht, van haer reuck ver-aest.
 Als den aessem blaest
 Van de soete vrouw, die de geur op 't bloeysem schiet,
 Daer door het Biedje vrucht geniet,
 3 't Eele nat datter vloeyt,
 Op Corale lipjes groeyd,

Overtreffet al watter immer mocht
 Vyt der aerden schoot zijn voortgebracht,
 'k Wenschten dat mijn tongh, in haer Marmer kas
 Eens besloten was.

't Hemelijck geleck, souw de beste wijn versmaen,
 Al waerder suycker toegedaen.

4 Al 't Banckets leckerny
 Hoe vermaeckelijck dat het sy,
 't Fransch, en Spaensche sop, 't pure klare nat
 Dat den soeten Rhijnstroom heeft gevat,
 Acht ick met al by den hemels Douw
 Van mijn lieve vrouw,
 Wiens Fonteyn dat streckt, tot verquickingh van mijn bloet,
 Mijn hart, mijn ziel, en al mijn goet.

Anto. De Brull.

['k Lagh met mijn Amaril in't groen]

Stemme: Cesses mortels de souspirer, &c.

'k LAgh met mijn Amaril in't groen,
 In lommer vande dichte boomen,

Daer, daermen hoort het beeckje spoen,
 En 't preut'len van Crestalle stroomen,
 Ick leyden haer mijn min te voor,
 Dan sy verhard gaf geen gehoor.

2 De son terwijl zyn glansich hooft,
 Verschool door kracht van Regen vlagen,
 Den Hemel scheurde en opgekloofd,
 Spooogh Blixem-vlam met donderslaghen,
 Sy als bevreesd vloogh naer mijn schoot,
 Spaer, riepse spaer, mijn voor de dood.

3 Wat schroomt ghy lief voor dit getier
 En roept mijn hulp om u te sparen,
 Kan dan het ydel blixem vyer,
 Kan ydel donder u vervaren,
 Maer eer spaer myn in sulcken nood
 Spaer mijn beminde voor de doot.

3 Spaer mijn op wien met dooden oogh,
 Ghy blixemt vier dat veel is snelder,
 Op wien met al te sterck vermoogh,
 Ghy dondert slaghen soo veel felder,
 Spaer mijn, spaer mijn in sulcken nood,
 Spaer mijn beminde voor de doot.

Min veel raat.

[Aenhoort o straffe vrouw]

Stemme: Der goden dwingelant.

AEnhoort o straffe vrouw,
 mijn klacht gemengt met rou
 Met suchtjes en gesteen,
 Met traentjes die ick stort,
 Om dat u wreet gemoet
 Niet eens beweeght en wort,
 2 Kond ghy noch sien mijn hert
 Belaen met pijn en smert,
 En worden niet beweeght,
 Daer ick so vriendlijck bidt,
 En offer lijf en ziel,
 't Welck ghy alleen besit.
 3 Men siet dat harde steen
 Vythold door dropjens kleen,
 En slijt door lange tijt,
 Soo krijght het sachte nat,
 Door dien het dickmael valt
 Op d'harde key noch vat.
 4 Maer hoe dick dat ick klaeg
 V bidt, u smeeck, of vraegh,
 Soo dunghet het nimmermeer
 Door u verstaelde borst,
 Al is mijn aengesicht
 Van traentjes nat bemorst.
 5 Sal 't nimmer dan eens zijn
 Dat u mijn druck en pijn,
 Mijn droef en naer gekarm,
 Beroeren sal u ziel,
 Daer ick ootmoedelijck
 Gedurigh voor u kniel.
 6 Soo nu mijn bange geest
 Door 't al verdriets tempeest,
 My eyndelijck begeeft,
 En 't lichaem daelt na 't graf
 Soo denckt van dees doot
 Ben ick heel d oorsaeck af,

Rede doet leven.

Klagende Harders-Liedt.

Stemme: Amaril die door u soet gelaet.

Coridon de weyden ginch betreen met suchten en met klagē,
 Met een naer ghesicht, int swart en droef gewaet,
 Om dat hy zĳn wreede Sylvia sagh met veel Harders jagen,
 Daer hy in het bosch meer Herderins seer laet
 Sagh aen d'Harders Rey, met een vreemt geswey,
 Dies hy sprack al suchtend' met geschrey:
 2 Is dit jonst? zĳn dit de lieve reen?
 Sĳn dit de soete woorde
 Waerde Nymphelijĳn? ick hadt dit noyt verwacht.
 Ghy (elaes!) dees arme droeve ziel, gaet plotselijck vermoorden,
 Speelt dit weerde Maeght in u verweent gedacht,
 Doen ick u althans // vlechten tot den dans
 Eenen groen gelaurierden krans.
 3 Teecken waert dat Coridon alsdoe alleen was overwinner
 Van u brave ziel: maer 't is nu ach! verkeert,

Ach mijn Nymph, noyt naer dees wreetheyt tracht, en toont u gheen versluimer,
 Al wat leeft by my het wert u al al vereert,
 Wat wilt ghy (o vrouw) 'k denck niet dat ghy nouw
 Twijffelt aen mijn swaer beloofde trouw.

4 Staect u Jacht, aensiet u herder soet heel nedrich nederknielen,
 Alleen de oude min doet my dit stout bestaen,
 Ghy en soeckt, hoop ick, ach! Herderin, noyt sieltjen te vernielen
 Wend u snelle loop, en let eens op 't vermaen,
 V vergulde boogh, spant doch vry om hoogh,
 Komt en treft u eenighst in het oogh.

5 Nu Mevrouw u loop wert niet gestut, noch 't doen kan u ontleden,
 Vaert wel Silvia, en leeft naer eygen sin,
 Sterf ick lief laet doch met aerdigheyt en letters zijn gesneden,
Hoe een Herder hier onder die de min
Vry gingh aen het hert., leefden als benert.
 Dit tot loon my opgeoffert wert.

C. Colevelt. Een in't hert.

May-liedt.***Stemme: Brande Bocan.***

DE gulde Sonne schiet zijn stralen
 Beneen op d'aert,
 De Herdertjes om vreucht te halen
 Komen gepaert
 Int Bos elck met zijn lief en waerde Herderin,
 En toonen hoe Vrouw-Mapaes vreughde staen in haer sin.
 2 *Thyrius* weyt met zijn lieve Bruytje,
 Sijn lief Lerind
 Coridon speelt soet op zijn fluytje
 Voor die hy mint,
 't Is Laura die Coridons hertje heeft gewont,
 Doen hy haer lest ontrent het beekje alleenigh vondt.
 3 Tyter verselt met Amarillis
 Sijn Velt-Goddin,
 Cephalus met zijn lieve Phillis
 Die hy zijn min

Gestadigh toont en wenscht met haer altijd te zijn
 En d'Echt, op dat hy eens verlost mocht zijn van pijn.

4 Sirona, Rosemond, Gruselle

Vermaecken haer

Met sangh dies Silvester komt stellen

Sijn Herders snaer

Onder dit soet vermaeck, verheft sich het hel gesanck
 Het pluym-gediert, soo dat het Bosje is vel geklanck.

5 Om noch in meerder vreucht te raken

Seyt Galathe

Soo laet ons gaen een Mayboom maken,

Yeder wil mee,

Men gaet al t'saem met lusten heene al hant aen hant,

Totmen is daer men t'saem met vreughde den Mayboom plant.

Liefde verblijt.

[O Pronck der Vrouwe die ick beminne]

Stemme: *Droeve Princesse van, &c.*

O Pronck der Vrouwe die ick beminne,

Met ziel en hert, en myn gemoed,

Mocht ghy aenschouwen, hoe dat ick inne
 Mijn liefd en smart nu sollen moet,
 Om dat mijn min niet eerder is te vrede,
 Voor ick met gebede voor u nederkniel,
 Om u Goddin met mijn droevige rede
 Op t'offeren hede mijn verslaghe ziel,
 Die nu vast haect om in u schoot te zijn,
 Want by u soeckt verlichtingh van de pijn.

2 Wilt dan aenvate mijn offerhande,
 Schoone Goddin, die ick u doe
 Wilt my met hate // noch breeckt liefs bande,
 Mijn trouwe min neemt doch int goe,
 Want ghy wel siet ick bidde om meedooghe,
 Wilt u lieve ooghe nu eens op my slaen,
 Soo sal 't verdriet, dat ick heb moeten doogen,
 Haest zijn wegh gevlogen en geheel gedaen,
 En oock mijn smart een weynigh zijn versacht,
 Alst u belieft te stillen wat mijn klacht.

3 Want ghy alleene // hebt macht te helpen
 Mijn droeve geest met een soet woort,
 Mijn bitter weene // kond ghy oock stelpen,

De wond geneest soo gh' my verhoort,
 Hierom o vrouw, ey wilt my doch ontfermen,
 Soo u droevigh kermen en eenighsins beroert
 En dat de rouw u beweeght tot erbarmen,
 Soo sult ghy beschermen dat niet wort ontvoert,
 Vyt mijn lichaem, mijn zieltje, snel en vluch,
 Ick weet het u dan danck, als ghy het thoont te rugh.

Rede doet leve.

Herders Claegh-Liedt.

Stemme: *Der Goden dwingelandt, &c.*

WEl Silvia mijn hart
 mijn soetheyt en mijn smart
 Siet hier u Coridon,
 Die met verlangen wacht,
 Mijn Engel en mijn Son
 Die leeft in mijn gedacht.
 2 Ghy hebt alleen de kroon
 Ghy hebt dees harder schoon
 Gegeven soete dier,
 Inwendighlijck den brandt,
 Een swaer verborgen vyer,
 Ey' komt biedt onderstant.

3 Mijn Silvia, mijn ziel
 Hoe droevigh ick nu kniel
 Voor u ter aerden neer,
 Verwachtende gena
 Voldoet doch mijn begeer,
 Ick wensch na 't woortje, Ja.

4 Te droever waer 't begin
 Dat d'Harder sturf van min
 Soud u ach doch geen pijn
 O wreede Bosch-Goddin:
 Dat soo een valsch fenijn
 Mach woelen inde sin

5 Denckt ghy sult met (berou)
 Om dees u Harder trouw
 Noch suchten sucht op sucht,
 Als ick dus achter 't lant
 Gae doolen soo ter vlucht
 't Sal zijn u groote schant.

6 De Harders Silvia
 Sullen u geven na
 Dat ghy de wreetste zijt,
 Int bosch-groene wout
 Ja sullen u tot spijt
 Noyt vyeren jongh noch out

7 Of ghy Arcaedsche maeght
 De wreetheyt wreed na jaeght
 Mijn schrickelijcke geest
 Sal waren, als ontsint,
 En maken u bevreest:
 Dus siet wat ghy begint.

8 Indien ick sterf hier af
 Soo stelt dan op mijn graf
*Hier onder leyt de geen
 Die trouheyt, heeft betoont
 En ick die bent alleen
 Die straflijck hem beloont.*

9 En waer Goddinne waert,
 Ghy mijn hier opter aert
 Met wedermin verhiefd,
 En schuwen wreede wraeck,
 't Is beter dus geliefd,
 Als een soo quade saeck.

10 Vaert wel Princes, en leeft
 Den hemel u doch geeft
 Bewegingh in u borst,
 En 't onbetemd gemoet
 Siet 'e zieltjen na u dorst,
 Die ghy nu sterven doet.

Een in't hart.

[Ay seght eens, soete, soete, soete, Rosemont]

Wyse alst begint,, Die soeckt die vint.

AY seght eens, soete, soete, soete Rosemont,
 Hoe gh u soo koeltjes houden kont,
 Alleens alleens, alleens, als of ghy merckten niet
 Mijn innigh opgekropt verdriet,
 En hoe de min' en hoe de min, en hoe de min my t harte brant,
 En teert my al het ingewant
 2 'k Weet wel mijn hertje, hertje, hertje, dat ghy weet
 Schoon ghy 't kont houden soo secreet,
 Hoe dat, hoe dat, hoe dat een heete minne schicht,
 In my veel vlammen heeft gestichtt
 't Geen u Goddin, t geen u Goddin, 't geen u Goddin maeckt openbaer
 Mijn minne treeckjes allegaer.

Den mensch is veranderlijck.

[O Overschoone Son]**Stemme: *Dat Phillis reyst en spoeyt,***

O Overschoone Son,
 Die mijn hert verwon,
 Ghy zijt mijns levens bron,
 En mijn ghenuchten,
 Want door u soet gestrael,
 En gaven al te mael,
 Ick gantsch mijn leven hael
 En pluckt de vruchten,
 En swemme in de vrolijckheden
 Door 't aenschouwen van u schoonheden.

3 V soet en bly gesicht
 Mijn hert vol vlamme sticht,
 Dat kan seer haest en licht
 Van my verjaghen,
 En dryven in de vlucht
 Het droef en naer gesucht,
 Hoe seer ick ben bevrucht
 Met sware plagen,

Geen ramp of druck en kan my treffen,
Noch op mijn vrolijck geesje heffen.

3 t Aenlockent soet gestreel
Van uwe stem en keel,
So vloeyend en soo eel,
Ick noyt en hoorde,
En dartel loos geswier
Op toon, Musijckx manier
Hoe aardigh dat het schier
Mijn ziel vermoorde,
Ick bleef verliefte en opgetoogen
Aenbadt u godheyt neerghebogen

4 Ghy zijt noyt uyt gedacht
Maer toont in my u kracht
En voed mijn ziel heel sacht
En weeldrigh wey en,
En u vriendelijck gelaet
Verheught de heele straet
Waer dat hy heene gaet
V eer verbreyen,
Sy vergapen haer aen u schoone leden,

Sy vergapen haer aen u schoone leden,
De tongh en kan geen woorden smeden.

5 Och of den hemel, mijn
Nae alle druck en pijn,
Met sulcken sonne schijn,
Het hert verlichte
Dan soudt ghy schoone beeldt,
Die boven schijnt gheteelt
Van my worden gestreelt,
En doen verplichten,
Om eeuwich als mijn ziel te beminnen,
Soo langh daer adem was van binnen.

Rede doet le[ven]

[Kom, kom mijn Amaryl, kom boyester]

Stemme: De Blixem van Iupijn geslingert, &c,

KOm, kom mijn Amaryl, kom boyester van mijn hert,
Moord'resse van mijn leven,

Brandstookster van mijn pijn en endeloose smart,
Com spoey u Amaril, de ziel mijn wil begeven.

2 Vergunne dat ick eens het stovend minne bloedt
Van al te heete bressen,
Dat in mijn ingewand als *Aetnaes* kolcken woed,
Mach met den Nectar dan van uwe lippen lessen.

3 Komt lipjens, neen houd op, ay Amaril van hier,
Wegh met u trecke-becken,
Ay treck u lippen af, u lippen heet als vyer,
V lippen die noch meer, en scharper brandt verwecken.

4 In d'oven van mijn hert, so dat geen hoop voor mijn,
Geen uytvlucht meer staet open,
Dan dat ik t eenemaal tot stof en as verdwijn,
O eynde van mijn smart, en uytkomst van mijn hope.

5 Wat vlucht ghy Amaril, wegh ruckend soo ontstelt,
V soete lippen, susjes,
Ay komt, komt lipjens weer, en braed, en sied, en smelt,
En stooft myn in de gloed, van eeuwich vyerghe kusjes,
't Is mijn een hooghste vreuchd in dat soo lieven vyer,
Mijn leven te verliesen,

Dan sal ick even als een Hercules van hier
Den derden krits, door vlam gesuyvert kiesē.

I. Daveraer. Min veel raedt.

Phillis Klachten, haer beminde Cloris.

Stemme: Schoonste Nymphjen van het wout.

ACh wat liefelijck geklanck
Neemt zijn ganck
Herwaerts heen door dese boomen,
't Schijnt mijn Cloris selver is,
'k Hou voor wis
Dat hy hier voorby sal komen.
2 Sien ick Cloris ginder niet
achter 't riet,
Onder t schaduw vande Linde?
k Wil vrymoedigh tot hem treen,
Einder heen
Waer sal ick u Cloris vinden?
3 Sacht daer hoor ic weer geluyt
Van zijn Fluyt,
En zijn soet en lieflijck spelen
Cloris komt en doet u wil,
Swijght maer stil,
'k Wil my willigh laten stelen.
4 Maer hy liep al even ras
Op dit pas
Gingh zijn Cudde voor hem dryven,
Cloris riep ick, ach' waer heen
Dus getreen?
Wilt hier by u Philes blyven.

D. H. Ick leef op hoop.

[Ach overschoone vrouw]

Op de wyse: Nae dien u Goddelijckheydt, &c.j

ACh overschoone vrouw
 Aensiet doch eens mijn trou,
 Die ick u staegh toedraghe,
 Ick kome in de nacht
 Met bidden en met klaghen
 Door groote liefdens kracht.

2 V trotse brave leen
 Die doen nu mijn gebeen
 Op off'ren aen u schoone,
 En dwingen dat ick moet
 V mijne dienste thoone,
 En vallen u te voet.

3 Want mijn verliëft ghemoet
 Ontsteect mijn heete bloedt,
 En doet de brandt vermeerren,
 En kruypt 't gebeente in,
 Ghy kond mijn ziel beheeren,
 En draeyen na u sin.

4 Ick stae hier voor u deur,
 Vol suchten en ghetreur
 Met druck en pijn belade,
 Gy toont een gunstigh oogh
 Bewijst my doch genade
 Beweeght door groot medoogh.

5 Laet nu mijn nat ghetraen
 V doch ter herten gaen,
 Op dat ick troost verwerwe,
 Want mijn bedroefde hert
 Indien ick u moet derven,
 Vergaet door pijn en smert.

6 Ey hertje weest dan milt,
 Op dat eens wort ghestilt

Mijn suchten, klagen steene,
 Want mijn verdorde ziel
 Gantsch afgemat door weene,
 De rif niet langher hiel.

Rede doet leve.

[Alwaerde Nymphelij]

Stemme: Vaert wel gekrulde vlecht.

Alwaerde Nymphelij,
 Ghy doet mijn herte pijn,
 Wilt my doch ees troost geven
 Voor al mijn swaer verdriet,
 Dat ick alle mijn leven
 Gehad hebben geniet.

2 Gy weet en kent mijn smart
 Ghy weet ick heb mijn hart
 En ziel aen u gegeven,
 Waerom zijt ghy so wreed?
 Wat heb ick u misdreven?
 Segt deedt ick u oyt leet?

3 Laes 't schijnt ghy acht my niet
 Dies mijn hert in verdriet
 En rouwe schijnt te sterven,
 Ey overschoone vrouw
 Sal 'k dit van u be-erven
 Door myne liefd en trouw?

4 Schoon lief ick sweer u dat
 Ick u lief heb gehad,
 Nu gae 'k mijn liefde toonen
 Aen een die my meer acht,
 Die mijn trouheyt gaet loonen,
 Meer als ick had gedacht.

5 Princes de goede God
 Die geef u tot u lot
 Een Jonghman die u minne
 En liefde meer als ick,
 Kan krygen en verwinne,
 In een kort oogenblick.

I. Piloor. Ick leer eerst.

[Als de schoone Roosen]

Stemme: Schoonste Harderinne.

Als de schoone Roosen
 met haer blaedjes fris en eel
 Tydigh staen en bloosen,
 Sijn zy nodigh van de steel,
 Anders wort het levend' root
 Licht een schaduw van de doot.

2 Als Coridons schapen
 Met haer volle uyers staen,
 Na 't gemelck en gapen,
 Moet hy flux te velde gaen,
 Of de aengename plas
 Loopt verloren in het gras.

3 Als Apoll' na 't jagen
 Spoelt zijn paerden inde zee,
 Ontspant zijn wage
 Dan roept Cloris, komt Astree
 't Vee moet yligh inde stal
 Voor 't ontydigh ongeval.

4 Soo ist hier gelegen
 Dit kan 't nieuw vereenight paer
 Leerlijck overwegen,
 Voeght u lieven dan te gaer,
 Nu ist 't kluwen wel ge-ent,
 Daer men lang om heeft gewent.

5 Ent nu vruchte spruytjes,
 Pluckt nu bloemtjes in u schoot,
 Graeft met loof en kruytjes
 Lente-vrouw heeft u genoot,

Melckt u overlastigh Vee.
 Scheyt en wringht u suyvel mee.
 6 Op, op, op gespeelen
 Waer toe 't lange dis-geprael?
 't Sal de Bruyt verveelen
 Kust eens voor de lestemael,
 En dat meer is als een soen
 Laet den Bruydegom voldoen.

Eyndt goet al goet.

[Lief, ach' soete Harderinne]

Stemme: Lichtveerdige kittel-minne.

Lief, ach' soete Harderinne
 Afgodesje van mijn ziel,
 Dien ick als mijn hert beminne,
 Soetert die my wel beviel,
 Moet ick steeds dragen // moet ick steeds dragen
 V ongemeene wreveltheden // schoon mijn deden tot u treden
 In ootmoet tot u alle daghen.
 2 Seght my schoonste vande reye,
 Waerom ghy my soo veracht,
 Laet mijn bidde, laet mijn schreye

Op u hebbe soo veel kracht,
 Dat ick mach hooren, dat ick dat my misstaet
 En niet naer u sin is // ach Goddin ist // dat ghy 't doet,
 Siet ick sal spooren
 3 Stadigh naer u soet gebieden,
 Als mijn fauten af te gaen //
 Wilt dan niet meer voor my vlieden
 Hartje blijft een weynigh staen,
 Laet dees u Harder // Laet dees u Harder,
 Niet meer door bosch en bergen dalen // treurigh dralen,
 Maer onthaelt hem liever sacht,
 So raeckt hy *varder*.

[ROsemontje schoone mensch]

Stemme: Galathea geestigh Dier.

ROsemontje schoone mensch
 Soete lieve Beckje,
 Daer den hemel na sijn wens,
 Sonder smet of vleckje
 In bethoont zijn mogenthey
 En ons voor de oogen leyt

Wat een heerlijk wesen
In u is geresen.

2 Hoe volmaeckte schoonigheyt
Die oyt ziel beminde,
Wijsheyt sedens deftigheyt,
By u zijn te vinden,
Hoe dat ghy Paragon,
Blinckt gelijk de gulde Son
En uytsteeckt bepeerelt
Door de gantsche werelt,

3 Hoe dat alle schoonheyt niet
Is te vergelijcken
By u schoonheyt soomen siet,
Die met lof gaet strijcken
Schoonheyt, schoonheyt ongemeen,
Inde werelt isser geen
Die hier by kan halen,
Sonder grof te falen

4 t Poeseligh Albast wit,
Hemel blaeuwe adren.
En de ooghjes bruyn als git,
Die elck mensch doen nadren
Smytend yeder een int stof,
En dijn onverwelckte lof,
Moeten sy uytbrallen,
Eeuwiglijck uyttschallen.

5 Glinsterende schoone maeght,
Suyvere Goddinne,
Met recht dan de kroone draegt,
Als een Coninginne,
Sy onder haer Coninckrijck
Ghy onder u schoonheyt blijck
En Godlijcke gaven,
Veel in u begraven.

Ie Brulle en Dieu.

Aen Juffrouw *Carinel*.

Stemme: Ha preutsche Nymph, waent ghy dat &c.

*H*Et Godlijck beeld van Paphos Coninginne,
 Na 't leven door Apelles hand gemaelt,
 Stuyt haer roems-loop *Carinel* in mijn sinne,
 Mits u schoonheynt haer schoonheynt overstraelt,
 V schoonheynt beeldsel is op aerdens kringh
 Een ziel ontsteelsel en verwonderingh

Van yder Jonghelingh.

2 Want alsoo haest ick te nechtigh aenschoude
 De schitter vlam die my u lonckjes sond,
 De ziel m' ontvloogh, en 't manlijck hert vervrouwde
 En tongh lijmd aen 't verhemelt van mijn mond,
 Alleen mijn oogen deden hare plicht,
 Ick opgetoogen staerden op het licht
 Van u flonckrend' gesicht.

3 Maer als u gunst toe liet de soete kusjes
 Die 'k snoepten van u Nectars sacht robijn,
 Vergd' yder kus mijn hert wel duysent lusjes,
 En snackt om met u steedsverselt te zijn.
 Pronck uytgelesen aller Maeghden eer,
 V soet bywesen is mijn Siels begeer,
 V af zijn ziels verteer.

4 Nu nademael u ziel-schaeckende luyster,
 Door nieuws-gier my mijn vryheyt heeft ontschaect,
 En vast gekloncken in u liefdens kluyster.
 En slave van u hooge deught gemaect,
 Koom ick geboogen pracchen met ootmoet,
 Dat ghy bewogen my dees gunste doet
 En min met weer-min voet.

Nicolaes Pels.

Begaefde Catarijn,

Stemme: *Courante la belle.*

*B*Egaefde Catarijn,
 Pronck van ons haven,

Door al de gaven
Die in u zijn,
Die ghy met matigheyt,
En volle statigheyt
Gebruyckt naer waerdigheyt, recht soo 't hoort,
Waer door dat ghy bekoort
En treckt self de Goden tot u min,
Ja Venus stoocker
Sijn boogh en koocker
Die buyght ghy na u sin.
2 En mids de waerdigheyt
Van uwe leden,
En heusche zeden
Vol aerdigheyt.
My geven meerder stof
Tot roem van uwe lof,
Als mijn verstant (te grof) vaten ken,
Waer door dat ick beken
Dat mijn pen al te vermetel is geweest,
Yets te beginnen,
Daer hooger sinnen

Om breecken haren geest.
 3 Soo dan begaefde Maeght,
 Heb ick gheschreven
 Of yets bedreuen
 Dat u mishaeht.
 Verschoont het met bescheyt,
 Denckt dat genegentheyt,
 In plaets van mogentheyt zijn geweest,
 Die u verstant en geest
 Niet naer waerd maer na haer macht hebben vereert.
 Doch niet naer wille
 Maer om te stille
 Mijn neygende begeert.

Begeert baert onrust.

Blaeuwe scheen.

Stemme: Alst begint.

O Droefheynt ongemeen,
 Ick tuymel door mijn sinne,
 Ick minde Carileen,
 Die veynsde weder minne,

Maer laes // ick was te dwaes:
 Want haer minning soet,
 Dat smaect my nu als roet.

2 Ick offerd' haer mijn hart,
 Sy vlijd' haer naer mijn wensjes
 'k Sey liefste saft mijn smart,
 Vriend seyde toeft allensjes
 Te haest // de mensch verbaest,
 Ay praet daer niet meer van,
 Of komt soo nimmer an.

3 'k Ging op haer vrienden raet
 Noch eens haer hoogheyt vrage,
 s' En toont haer stuers noch quaet:
 Maer vry een goet behagen
 Voorwint // wierd ick geblint,
 Sy eyst bedenckens tijt
 Ick schold haer soo langh quijt.

4 De tijt was heen dies ick
 Mijn Nymphje weer ging vinde,
 Wegh seyde Frederick,
 'k Hou niet van sich te binde,
 Schey uyt // Vryer 't beduyt
 Soo veel niet alsje mient,
 Want jy me niet en dient.

5 'k En was nau van haer ach!
 Daer schatert in mijn ooren
 Een vreemde donderslagh,
 Dies ick beswijck int hooren,
 't Besluyt was 's is de Bruydt
 Met *Doris* weest te vreen,
 En daer mee sweem ick heen.

Lustigh.

Stamelende Jalousy.

Stemme: *Baletti Nymphjes.*

DE de de de duysent hael de Meer,
 Be be be begeeftse my nu weer,
 2 Le le le le lestmael vond ick naer
 Bo bo boerde met een hagenae.
 3 No no nou ist weer 't selve spul
 Beu beu beurt het meer ick word schier dril.
 4 So so somtijts 't schijnt het haer hert
 Na na was in liefd op my verwart.
 5 Ma ma maer wanneer sy van my is
 Lo lo loopt sy 't Maeghde paedtje mis.
 6 Se se siet ick sweert die loose pry
 't Se 't se 't sal haer rouwe laetse my.
 7 Ho ho ho ho holla Rosemont,
 So so soujet doen? neen watten kont.

8 Da da dat kom nimmermeer in my
 Du du dus ick jou als voren vry.

9 Lae lae laet dan Tyter noch zijn min
 Ne ne niet verderven ach' Goddin.

Veerder.

Pastorel.

Stemme: Cesses mortels de souspirer.

Wanneer mijn Galathen sat,
 Met roode Roosjes op haer wangen,
 Heb ick haer in mijn arm gevat,
 En sy heeft my mijn ziel omfangen
 Met sulcken soete bandt van min
 Dat ick verloor mijn hert en sin.
 2 En dat maer om een kus of twee,
 Waer meed ick haer woud jonst bethoonen.
 Maer in een plaets van liefd en vree
 Komt sy my met haer wreedtheyt loonen.

Nu losp ick vast int hart gewond
Door 't naecken van haer lieve mond.
3 Com Galathe, wil meer ontfaen
Het geen ick u heb afgedomen,
Ey Galathea blijf wat staen
Op dat ick mach wat naerder komen
Om u te geven weer een soen,
Waer meed ick u woud vrientschap doen.
4 Waer toe streckt ghy doch dom begeer,
Om weder haer een kus te geven,
Daer ick door eenen kus wel eer
Ben vol van smert en pijn gebleven:
Ey kusjes wegh, ey kusjes vlied,
Komt meer in mijn gedachten niet.

Iacob Luyt. Suum Cuique.

Droom.

*EEn teer en flaeuwe slaep beschaduwde mijn oogen,
Als ick my vant door drooms gesicht gants opgetogen,
'k En weet wat tocht of gril my sullickx dromen dee,
Ten waer dan ongemack en ongewoont der Zee,
De wint uyt Oost Zuyd-Oost, dee met een heftigh blasen
De Zeyle swellen, schooren ruymen, touwen raesen,
En had met kracht het schip in't naerste vande nacht
Door 't enght van Gibraltar in ruyme zee gebracht,
Als my docht dat ick sagh dat Apoll syne stralen
Van boven nederwaerts liet glinsterender dalen,
Als hy is recht gewoon, en eermen ommesagh
De wint die school, de zee heel kalm, en stille lagh;*

*Wijl ick Starooghden op het revlen vande stroomen,
Verwondert waer uyt dat so groot een stilt mocht kome
Word ick van veers gewaer soo wijt ick kon afsien
Een groote drommel van hallef geschobde lien,
't Bovendeel menschelijck myn oogen dochtme sagen,
Hun nader komen, en ickoord' een hol gewagen
Van blyschap, en een Rey van Tritons quam voor uyt,
Sittend op Dollephijns, blasend een soet geluyt
En hemelsche geklanck uyt hare kromme hooren,
Waer van de galm beving myne lust-gretige ooren,
Daer na soo volght een stoet Zee-goden hallef naeck,
Die onder navel vis hadt de natuur gemaect,
Daer naer soo volgt een sleep van blyde Zee-Goddinne
Diemen Syrenen noemt, of anders Meere-minnen
Dees waren blondt van hayr, soodanigh van gedaent,*

*Alsmen de schuym-Goddin te zijn van troni waent.
De galm van hare keel sloegh 's hemels blaeuwe boogen,
Soo lief en Goddelijck, dat my ontbreeckt 't vermoghen
Om te beschryven noch Ulisses als hy vast
En stijf gebonden en gekoort stont aen scheeps mast,
En hoorden oyt diergelijck de verdoemde zielen,
Doe Orpheus door spel en sangh hun dede krielen
Onderlingh door malkaer, doe hy door soet geluyt
Zijn Euridice wou ter hellen leyden uyt.
Na haer soo volgt Neptuyn geseten inde wagen,
Waer mee Triumphelijck hy wort door Zee gedragen,
De blaeuwe toomen hy voert in zijn slincke hant,
En ment zijn rossen self, zijn gryse hoofd omrant
Een krans van biesen, liesen, en ander water-kruyden,
En 't goddelijck gesach ick uyt zijn oogen duyden,*

*Het langhe gryse hayr hing langs sen schoudren heen
En Zee-Ridd'ren de zy van zijn Karros bekleen,
Wier slincker armen deckte blau lasure schilden,
En rechter vuysten met gebogen Zabels drilden!
Dus sittende Neptun' in voller heerlijkheit
't Gesichte t'mywaerts keert en zyne drytant sweyt,
En seyde' o Jongelinck wat weygert ghy de Goden
Hun offer als ghy staet te volgen haer geboden,
g' Hebt Cupidoos Autaer dus lange nu gesmoockt,
Nu wil ick dat ghy my oock offert en wieroockt,
Of ick mijn dry-tant rep, en doe u kielle kraecken,
En in het pekel nat de Ziel uyt lichaem braecken,
En geef het rif ten proy aen 't wreetsten ongediert,
Dat in mijn breede rijck en blaeuwe baren swiert.
Uyt had hy, en verdween, opspalckende twee blicken,
Die my de soete slaep verschopten door 't verschricken.*

*Ick keeck vast om en om, en naer ick recht bedaer
Bevandt ick schip en goet, en leven in gevaer.*

Nicolaes Pels.

Paris aen OEnone.

Stemme: Hoe legh ick hier in dees ellende.

*SO dese brief u eens voor oogen
O meyn-eedighe Paris swerft,
Vraegh niet van waer hy komt gevloghen
Of van wien datge dien be-erft:
't Is van OEnoon' uw Harderinne,
Wel eer gheweest uwe vriendinne,*

Oenone die Apol versmaden

*En u alleen haer gunst opdroech,
 Die u offerd' in Harders daden
 U dienaarresse spaed' en vroegh,
 Die doen ghy waert een Boere Iongen
 Hebt eerstlijck tot u min gedwongen.*

*3 Waerom? seght my ha! trouweloosen
 ghy u **Oenone** nu verlaet?
 Hebt ghy niet door u lieflijck koosen,
 En door u vriendelijcke praet,
 Ende door bevestingh van valscheden
 My om mijn min en gunst gebeden?*

*4 Hebt ghy niet tot een ware teycken,
 Van onse t'saem verpilchte min,
 Gesneden in den harden Eycken*

Met eygh'ner hand dees selfde sin?

Eer ick Oenona sal verlaten

Sal Xantus rugwaerts koers aenvaten.

5 Maer nu ghy van 't lichaem en eere

De besitter en voochtheer sijt,

Nu walght u myne gunst soo seere

Dat ghy van my velvluchtigh tyt,

En loopt eer loose schelm naer Greecken

Heleen om wederminne smeecken

6 Helena die reuckloos lichtvaerdigh

Onneerlijck smet haer echte bed,

Die acht ghy om haer schoonheyd waerdigh

*Dat ghy haer voor **Enone** set,*

Sonder op marck waer deucht ten toon leyd

V lichten aerd' haeckt maer naer schoonheyd

*7 U wispelturige gedachten
Gedencken niet voorgaende deught,
Hoe onkenbaer was u geslachte
Doen ick offerd' aen uwe leught,
Die noch was boers en onervaren.
Het eerste bloemtje van myn Jaren.*

*8 Maer nu u het gheluck wort dartel
En ghy voor 's Konings soon bekennt,
Nu laet ghy in een wreet gemartel
Verslyten 't overblijfsels endt,
Van haer die u eeuwigh sal minnen
Ten trots de Grieckse Koninginne.*

N. Pels.

Mays-vreught.***Op de wyse: O Schoonste Personagie.***

MEt wat een soet gewemel
 Swiert 't pluym-gediert
 Op de geknopte struyckjes,
 't Klimt schat'rend na den Hemel,
 Het tiereliert,
 Mits dat het de kleur'ge pruyckjes
 Int groene veld
 Verdrillend telt
 't Gebloos van Roos,
 En kruytjes,
 Toont ons Gods goetheyt,
 En milde overvloedheyt
 Inde spruytjes.
 2 Siet Melck-vee nu grase
 't Geen knabb'lend voed

Sijn Eet lust inde Weytjes,
De Diertjes weeligh ase,
Ey siet hoe soet
Drijft Sylvia haer geytjes
Met Coridon
Tot aen de bron
Hy blust, met rust
Sijn lusjes,
Met zyn herts-Engel
Vreughd-tocken door ghestrenghel,
Van veel kusjes,
 3 Men siet de silv're wat're
Haer bobbedans
Stroomvlietend soetjes huppl'e.
Men hoord het ruyschend schaat re
En siet de glans
Der Cristalyne drupp'le
Die stroomen weer
Van 't klipje neer
Int dal, daar al
De knechjes

Vrouw Maja toone
Haer offer, en bekroone
Haer liefs vlechjes.
4 Siet daer de Nymphjes danse
't Is al verheughd
En Pan speelt op zijn rietje,
Gruselle die vlecht Kranse
Voor Daphnes deughd,
En Cloris neurd een liedtje
Van haer Garint,
Die sy bemind
Men singhd, men springhd
Vol weelde
Om 't geur geoffer
't Geen Maya uyt haer koffer
Mild ons deelde.
5 Laet Majaes soete vruchte
Batauws-Laurier
V stem tot danckbaerhede
Steeds doen ten hemel vluchte
Dat d'Alheyd stier

Sijn wijsheyts geeft benede
Op onsen Held,
Die 't Spaens ghewelt
Verwint, en bind
Sijn woede
Stiert, Heer 's Lands-State
En wile ons Magestrate
Voor quaet hoede.

I. Soet. Niet soeter.

Register.**A.**

AMira die sat aen de	17
Amarillis mijn schoone,	51
Ach myne waerde lust	63
Amarille mijn vriendinne.	99
Ach wat rede	100
Ach Amariilis drijft u vee,	110
Amira waer ick gae,	122
Ach soete Veltgodin,	124
Ach lief hoe bitter,	130
Ach ontrouwe Herder,	149
Ach Amaril,	159
Aenhoort o straffe vrouw,	167
Ay seght eens soete soete	175
Ach overschoone vrou,	181
Ach wat lieffelijck geklanck,	181
Alwaerde Nymphelijcn,	122

B.

Brodroncken Venus wicht,	45
Bedroefde ziel looft,	223
Betrouw u sinlijckheit,	132
Begaefde Catarijn,	188

C.

Cephalus daeghlijcx placht,	48
Carinel die verschoot haer	107

Coridon de weyden gingh. 168

D.

Dat Phillis reyst en spoeyt, 4
Dewijl natuer en lust, 25
Der goden dwingeland, 40
Dewijl ick niet en kan, 42
Doorsnuffel siecke Maeght, 78
De blixem van Jupijn, 89
De lust tot mijn vriendin, 161
De gulde sonne schiet, 170

E.

Ey vreuchdigh gebloos en soet, 19
Emmers weet ghy Juffrou 88

De de de duysent hael de meer, 192

G.

Galathe dreef haer vee. 18
 Gespeeltjes wijl de tijt 32
 Gelijkker geen fenijn 43
 Galathe waer henen 69
 God wil behoeden, 74
 Geen hart soo ruw so hard, 113
 Gegroet Goddinne. 114

H

Ha preutsche Nymph, 3
 Herderinne die door u ooghen, 9
 Het aertrijck en de zee 15
 Hey tsa lustigh vrolijck wacker, 30
 Ha wreede Rosimonde, 75
 Hoe weer-hanig los van gedacht, 84
 Haes op Diaen, 92
 Heeft yemant yver lust, 146
 Hoe lang o fluxe Hypolijt, 153
 Het Goddelijck beelt. 187

J.

Int kort en sonder meer, 21
 Juffrou ick offer u geen 79
 Judith o soete maeght, 144

Juyght schaepjes juyght, 163

K.

Komt Galathea lief, 90
Keert soete Herderin, 101
'k Lagh met mijn Amaril, 165
Kom, kom, mijn Amaril, 178

L.

Leght af u vreucht 61
Lestmael quam ick verselt, 81
Lea waerde, 91
Laura lief mijn waerde, 109
Lief ach' soete Herderinne, 184
Als de schoone Roosen. 183

M.

Mijn lief u soete lonckjes 13
Mijn uytverkoren Afgodinne, 96
Mijn Amarillis, ach waer, 116

Musje lusje gauwe diertje,	135
Margareta Roemwaerde,	141
Mijn Nimphe verborgen,	145

N.

Nu 't Noorder heck,	7
Nymph vol vermogen,	57
Nu dat de nare nacht,	72
Natura had ter sluyp	77
Naer dien de Godlijckheyt,	120

O.

Onlanghs mijn Amarillis liep,	1
O overschoone Bruydt,	13
Om een dis ick besin,	126
O pronck der vrouwen,	171
O overschoone Son,	176
V droefheyt onghemeen,	190

R.

Roemwaerde Carmel,	130
Rosemont soete schaep,	164
Rijst Laura rijst,	140
Rosemontje schoone mensch.	185

S.

Schoone Harderinne,	11
Son van mijn sinne,	52
Seght vriendinne,	55
Sijn wy niet geluckigh,	58
Schrilt nu te samen uyt.	65
Sielwaerde Engel,	82
Soete Tyre leeft in vree.	86
Soo langh ick was bemind,	156
So de brief u eens voor oogen,	199

T.

Terwijl de lente lockt,	26
-------------------------	----

W.

Waer sullen wy weyden	28
Wegh Nectar, wegh Ambroos,	54
Waerom o schoone,	66
Weg Necter wegh Ambroos,	89
Waerom ach al te wreede,	105
Wel Knelis wel mijn soete	117
Wat maectt ghy Venus spruyt,	108
Wat sietmen daeghlijckx vreemde klucht,	139
Waer toe o minne,	151
Wel Silvia mijn hert,	179
Wanneer mijn Galathea sat,	193
Wanneer mijn Galathea soet,	190

EYNDE.